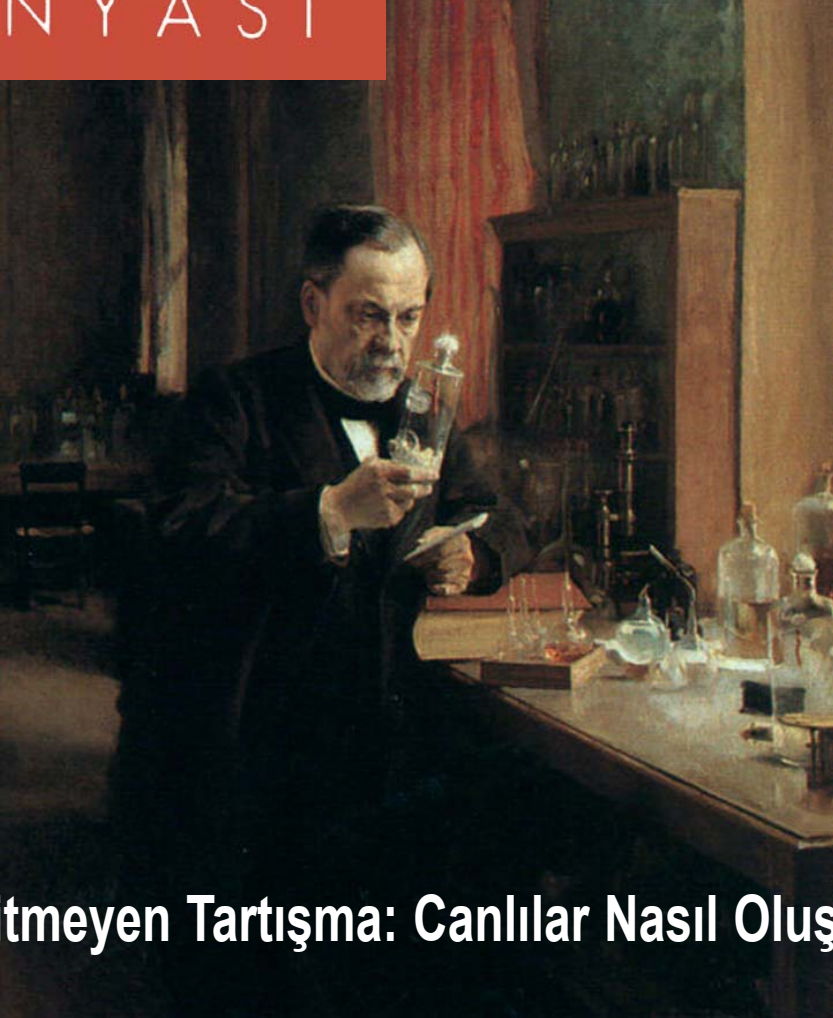

SEVGİ

DÜNYASI

EYLÜL 2010 Sayı: 501 Fiyat: 5 TL

Bitmeyen Tartışma: Canlılar Nasıl Oluşturdu?

OSHO'dan Görüşler:
Korkusuzluğa Giden Yol

DNA'nın İyileştirici 9. Katmanı - KRYON

URİ NE YAPIYOR?

Aylık Kültürel ve
Siyasi Dergi

Cilt: 42 Sayı:501 Eylül 2010

Onur Başkanı:
Dr. Refet Kayserilioğlu

Sevgi Yayınları Tic.Ltd.Şti. adına
Sahibi ve Genel Yayın Müdürü:
Ayşegül Kayserilioğlu

Yazı İşleri Müdürü:
Güngör Özyiğit

Yayın Kurulu:
Güngör Özyiğit
Nelda Bayraktar
Hale Ürkmezgil

Haberleşme Sorumlusu ve
Okur/Abone İlişkileri:
Kazım Erdemoğlu
0542 676 83 47
P.K: 227 Beyoğlu/İstanbul

Yönetim Yeri:
Ceylan Sk. No: 9/bod.kat
Güzelyalı, Pendik/İst.

Baskı:
Hedef Dijital Baskı
Taksim Cad. No: 19/A
Taksim/İstanbul

Fiyatı: 5 TL
Yıllık Abone: 50 TL
Yurt Dışı: 60 TL

İÇİNDEKİLER

Genel Bir İyilik Anlayışı 2
Dr. Refet Kayserilioğlu

Bitmeyen Tartışma:
Canlılar Nasıl Oluşturdu? 6
Ahmet Kayserilioğlu

Sanat Uzun, Hayat Kısa 14
Güngör Özyiğit

Korkusuzluğa Giden Yol 20
(Osho'dan Görüşler)
Özetleyen:Nihal Gürsoy

1960 - 2000 Döneminin
Eğitimine Genel Bakış - II 26
Yalçın Kaya

Modern Hayatın Esirleri 31
(Eski Günışığının Son Saatleri)
Thom Hartman/Arın İnan

DNA'nın İyileştirici
Dokuzuncu Katmanı - 35
(Kryon Celsesi)

Gandhi'nin Sözleri 42

Uri Ne Yapıyor? 44
(Arşivden)
Acar Doğançün

Sevgili Dostlar

Bizim okuyucularımızın herkes gibi düşünen değil, genellikle alternatif görüşler üreten, kendi doğruları ile yaşayan insanlardan olduğunu biliyoruz. Çok zaman öncesinde yapmakta olduğumuz ders gruplarında da bunun farkına varırdık ve memnun olur, sevinirdik. Halk arasındaki deyimle “sürü psikolojisi” denen şeyin etkisinde kalmayan kişilerdi onlar. Şimdi o günler geride kalsa da çevremizdeki dostların, bildiğimiz, bilmediğimiz güzel gönüllü beyaz güllerin, zaman zaman kendilerini yalnız hissetseler bile yine öyle olduğundan eminiz. Örneğin şu veya bu nedenle ortaya sürülen ve insanların onurlarını parçalayıp onları bitirmeyi amaçlayan, özel hayatın mahremiyetine saldıran kasetleri, filmleri istediği kadar her yerde izleme olanağı bulsunlar, herkes yaptığı için izlemek normalmiş gibi görünsün gözlerine, onlar seyretmezler... Doğrunun ve yanlışın ölçөгünü bilen, iyi ile kötünün ayırdına varan, sırf merakına yenilerek kötünün ve yanlışın içinde olmamalıdır çünkü. “Kim ne görececek, ne bilecek” denirse işte orada durmak gerek. Biz görmesek ve duymasak da bizi yakından izleyen, duyan hayırlıları çabucak unutmamız, yok farz etmemiz bir yana, en başta bizim kendimize olan saygımızı inkâr ediyoruz demektir.

Aynı şekilde uzak ülkelerde, bizim ülkemiz ve insanımızla ilgisi olmayan meselelerde insanların birbirini öldürdüğü, cinnet geçirenlerin gözünü kırpmadan birbirine kıydığı olayları, canlı yayınlarla ekrana getiren haberleri de izlemezler. O kanallar zamanlarını dolduracak bir haber bulmanın heyecanı ile, haberi veren uluslararası haber kanalının yayınına ortak olmaktan geri kalmamak için birbirleriyle yarışarcasına telâşla an be an cinayet izlettirirken, bizim okuyucumuz sakin bir şekilde, ümitsizliğe ve korkuya kapılmadan dünyamızın her tarafındaki zor şartlar altında ve zalimlerin elinde ezilen, inleyen kardeşlerine sevgi, hayır ve gönüllerindeki ışığı yollarlar. Çünkü bilirler ki: “Hayrın varolduğunu bilenler, gerçekten biliyorsa onu, yüzleri gülenlerdir. Yüzleri gülenler, hani şimdi sizin gözünüze göremediğinizi, etraflarına en güzel şekilde dağıtacaklarından, herkesi mutlaka, yüzü gülenlerden yaparlar. Bu bir fizik kanunudur hem, bu bir gönül kanunudur hem.” Onlar gerçekten farklıdırlar...

En Derin Sevgilerimizle

Her toplumun toplumsal vicdanınının tayin ettiği toplumsal iyilik ve kötülük ölçüleri vardır. Elbette ki, tekâmül seviyeleri farklı olan toplumların iyilik kötülük anlayışları ve vicdan ölçüleri de farklıdır. Bu sebepten de bir toplumun kanunlarını hiçbir değişiklik yapmadan, aynen ona uymayan başka bir topluma tatbik etmek bir takım aksaklıklara, karışıklıklara ve bozulmalara sebebiyet verebilir.

Dr. Refet Kayserilioğlu

Genel Bir İyilik Anlayışı

Erdem - Geçen konuşmamızda, "Bir kimseye göre iyi olan, başkasına kötüdür. Herkesin iyi ve kötü anlayışı başka başkadır. İyi ve kötünün kesin olarak belirleyicisi herkesin kendi vicdanıdır" dediniz. Herkese uyan genel ve standart bir iyi veya kötü yoksa insanların davranışlarını nasıl ödüllendireceğiz veya cezalandıracağız?

Özden - İyiliğin ve kötülüğün herkese uyan standart bir ölçüsü olmasa bile, bazı genel ölçülerin olduğunu söyleyebiliriz. Örneğin, bir kişiye fayda veren, onun hoşuna giden ve onu tekâmül ettiren şeyler iyidir, dedik.

Erdem - Bunu siz dediniz. Ben tamamen kabul etmiş değilim ki. Kaldı ki siz de kesin bir ölçü verememiş, "O şahsın vicdanı iyi diyorsa ve niyeti de iyi ise o hareket iyidir" diyerek yuvarlak bir lâf etmişsiniz. Ne demek o adamın niyeti ve vicdan ölçüsü. Bir adam katil yaradılışında olsa ve birini öldürse ve

dese ki: "Bu edepsiz herifi öldürdüğümünden dolayı vicdanımın sızlaması şöyle dursun, bilakis çok memnunum. Dünyadan bir mikrop eksildi, sayemde. Onu öldürmekle insanlara iyilik ettim."

Böyle bir durumda: "Bak şu adamın niyeti iyi imiş. O adamı öldürmekle insanlara iyilik etmiş ve de vicdanı hiç sızlamıyormuş" diyerek ona hiçbir ceza vermeyecek miyiz? Yoksa "Aferin aslanım, sen yine böyle mikropları yeryüzünden temizlemeye devam et" mi diyeceğiz?

Özden - Hayır. Toplum kendi düzenini korumak için koyduğu kanunlara uygun cezaları verecektir. Çünkü vermesi gerekli ve zorunludur.

Erdem - Peki ama adam yaptığı katilliği kötü bir şey diye kabul etmiyor ve "Vicdanım rahat, niyetim de bir mikrobu temizlemektir" diyor. Onu, vicdan ölçülerine göre iyi olan bir hareketten dolayı ceza-

landırırsak hem haksız bir iş yapmış, hem de onun tekâmülünü engellemiş olmaz mıyız?

Madem ki vicdanımıza uyan hareketleri yaparak tekâmül ediyoruz.

Özden - Cidden çok önemli bir noktaya parmak bastınız dostum. Tekâmülün girift ve açıklaması güç olan özelliklerinden birini öne sürmüş oldunuz. Bunu elimden geldiğince size izah etmeye çalışacağım.

Bir yanda toplum nizamı ve nizamı koruyan kanunlar var. Bir yanda da şahsın kendi vicdan ölçüleri mevcut. Kanunlarla vicdan ölçüleri birbirine az çok uyduğu zaman mesele yok. Fakat bunlar birbirine zıt olduğu zaman iş karışıyor. Şimdi o, vicdanının emrine mi uysun, yoksa toplum nizamına mı? Eğer vicdanına uysa toplum nizamına karşı suçludur. Yok, toplum nizamına uyarsa bu defa da kendi vicdanına karşı suçludur. Bunu başka bir örnekle, yani sizinkinin tamamen tersi bir örnekle, daha iyi

canlandırabiliriz. Meselâ bir adam harpte adam öldürmek istemiyor. "Düşman da olsa ben adam öldüremem, benim vicdanıma göre bu bir suçtur, cinayettir" diyor. Kanunlar da karşısındaki düşmanı öldürmekten sakınanı vatan haini sayıyor ve hattâ ölüme mahkûm ediyor. Şimdi bu adamın durumu ne olacak?

Erdem - Evet ben de bunu öğrenmek istiyorum. Bu adam nasıl davransa suçludur. Kanunlara mı uysun, yoksa vicdanına mı?

Özden - Kişisel vicdanın yanı sıra bir de toplumsal vicdan vardır. Toplumsal vicdan, kişisel vicdanların bileşkesi olmakla birlikte, toplamı değildir. Fertlerin vicdan ölçülerinin en ileri ve en geri olanlarının ortasına yakın olan bu 'bileşke vicdan' toplumun vicdan ölçüsünü teşkil eder. **TOPLUMSAL VİCDAN ferdi vicdanlara hâkim, onların sevk ve idaresinde etkindir.** Toplumun selâmeti ve

toplum düzeninin devamı için vicdanlar toplumsal vicdanın kadrosunun pek fazla dışına taşmamak şartıyla bir özgürlüğe sahiptirler. Yoksa uluorta toplum düzenine aykırı davranışları -velev ki kendi vicdanlarına uysa da- yapamazlar.

Erdem - Bu durumda ferdin vicdanı, dolayısıyla ruhi tekâmülü sınırlanmış ve belli ölçüler içinde dondurulmuş olmaz mı?

Özden - Bileşkenin altında olanlar için böyle bir şey söz konusu değildir. Tam tersine toplumsal vicdan, onların geri vicdanlarını tekâmüle zorlar. Yalnız bileşkenin üstünde olanlardan en üst sınıra yakın olanlar için böyle bir sınırlanma geçerli olabilir.

Erdem - Bir kişinin tekâmülü için bile olsa böyle bir sınırlanma çok garip oluyor. Ve adeta ileri olmak cezalandırılmış oluyor.

Özden - Hiçbir tekâmül ferdi olamaz ve

ilerleyemez. Tekâmül daima toplumsaldır. Karşılıklı yardımlar ve tesir alışverişleri ile olmaktadır. Bu sebeple ileri vicdanlı bir şahıs toplumdaki geri vicdan ölçüsünde olanlara iyi bir örnek, yükselmeye sevk eden bir itici kuvvet rolünü oynar.

Erdem - Kendisi ne oluyor?

Özden - Kendisi hem başkalarına örnek olarak, hem onlara yardım ederek tekâmül etmektedir. Ayrıca böyle ileri vicdanlı bir şahsın **o toplulukta bulunmasının kendi tekâmülü yönünden de bir zarureti vardır.**

Meselâ birçok yönlerden yükselmiştir de, bir yönden törpülenecek bir yeri vardır henüz. Bu da en iyi bir şekilde o toplulukta olmaktadır. Görülüyor ki, **şahıs kısa bir devre için ilerlemesini yavaşlatması karşılığında noksanlarından kurtulmakta ve daha hızlı bir tekâmüle hazırlanmaktadır.**

Erdem - Bu duruma göre standart iyilik ve kötülük toplumsal vicdan tarafından mı tayin ediliyor. O zaman her toplumun veya her milletin ayrı bir toplumsal vicdanı olacaktır.

Özden - Evet her toplumun toplumsal vicdanının tayin ettiği toplumsal iyilik ve kötülük ölçüleri vardır. Elbette ki, tekâmül seviyeleri farklı

olan toplumların iyilik kötülük anlayışları ve vicdan ölçüleri de farklıdır. Bu sebepten de bir toplumun kanunlarını hiçbir değişiklik yapmadan, aynen ona uymayan başka bir topluma tatbik etmek bir takım aksaklıklara, karışıklıklara ve bozulmalara sebebiyet verebilir.

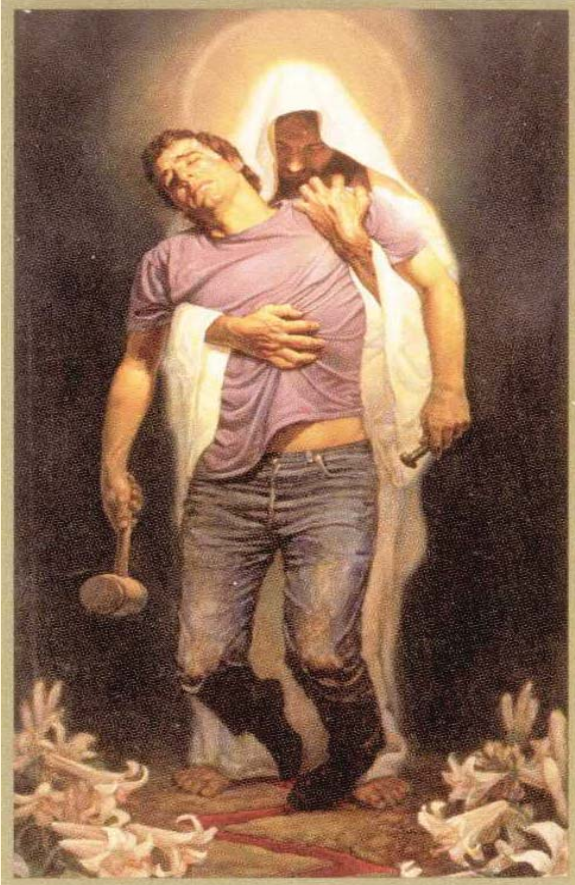
Erdem - Fertler toplumsal iyilik ve

kötülük ölçülerini ve toplumsal vicdanın ölçüsünü nasıl anlayacaktır.

Özden - **Toplumsal vicdan kendini kanunlarla, örf ve adetlerle, dinlerle ve toplumsal ayıp telakkileri ile fertler üzerinde açıkça hissettirir.**

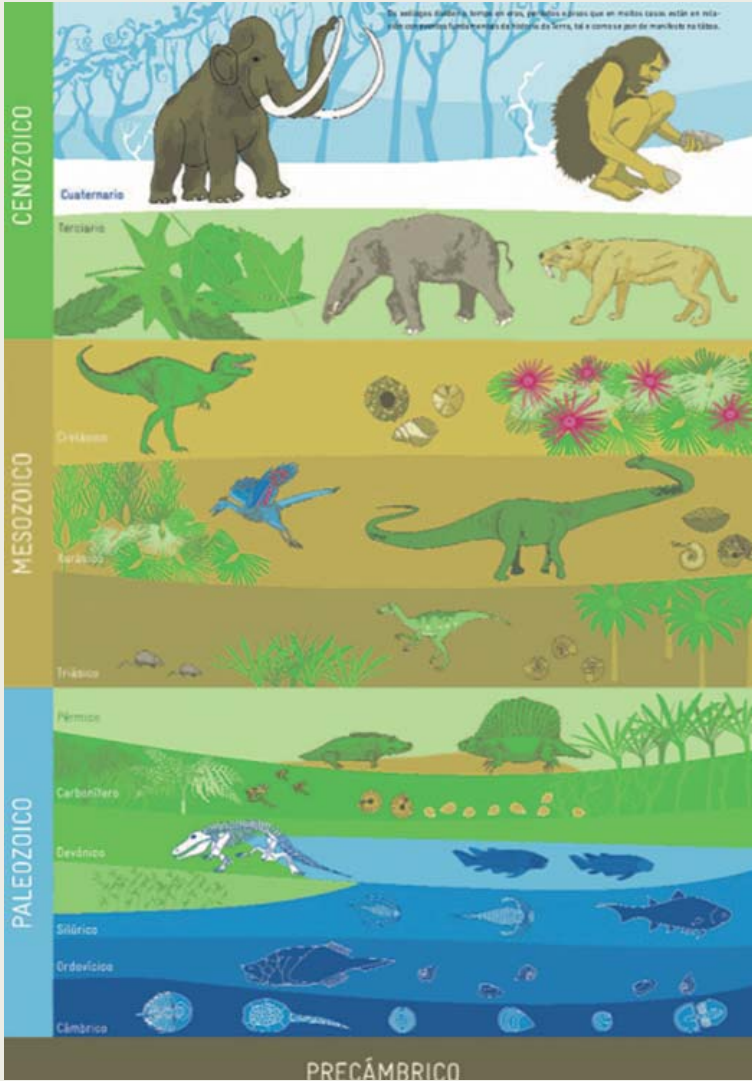
Erdem - Yukarıda verdiğiniz örneklerde olduğu gibi ferdi vicdanla toplumsal vicdanın uyuşmadığı, taban tabana zıt olduğu hallerde ne olacaktır?

Özden - Böyle durumlarda fert ya tekâmül ederek veya bazı fedakârlıklarda bulunarak toplumsal vicdana uymak zorunda kalacaktır. Bazen çok geri veya çok ileri fertlerin vicdan ölçüleri ile toplumsal vicdan ölçüleri bir türlü bağdaşamamaktadır. Bu takdirde o fertler, o toplumdan kopmak, kendilerine daha çok uyan bir topluma gitmek zorundadır.

Bitmeyen Tartışma: Canlılar Nasıl Oluşturdu?

Ahmet Kayseriliöđlu, Psikolog

"Tanrı inancı" konusunda geçen yılın Mayıs sayısında başladığım dizi yazıda önce ünlü tıp profesörlerimizin, din ve felsefe adamlarımızın inançlarının kanıtlarını kendi ağızlarından dinlemiştik. Sonra da maddenin yaşamı oluşturma özelliğinde yaratıldığının fiziksel ve kozmolojik kanıtları; doğadaki, canlılardaki mucizeler üzerinde uzunca durmuştuk. Mucizeler sadece doğada değil. Hz. Muhammedin peygamberliğinde, Kur'an âyetlerinde ve parapsikolojik olaylarda da inancımızı pekiştirecek nice deliller olduğundan bunları da yeterince incelemiştik. Ancak parapsikolojik deneyimlerin sadece yurdumuzda olanlarından bahsetmiş; batıdaki 160 yıllık parapsikoloji tarihinin, özellikle bilim adamlarının tanık olduğu çok ilginç deneyleri tekrar hatırlatmayı sonraya bırakmıştım. Bunun sebebi açıktı. Hıristiyan batıda başlayıp şimdi tüm dünyayı sarmış olan inkârcı materyalist akımın serüvenini öncelikle iyice anlamamız gerekiyordu. Çünkü 19. Yüzyılın ikinci yarısında batı dünyasında patlama tarzında fizik medyumluk olaylarının ortaya dökülmesinin ve bilim adamlarınca son derece ciddiye alınıp üzerinde kitaplar yazılmasının sebebi, bu koyu materyalizme açık ve kesin bilimsel bir panzehir sunulmasıydı öncelikle. Bu panzehirin anlamını iyice kavrayabilmek için bizim yine 1990 yıllarında kaleme aldığım "Materyalizmin Kilometre Taşları"ndan alıntılarla batıdaki inanç tartışmalarının önemli aşamalarını tekrar hatırlamamız son derece gerekli. Yeryüzünde canlıların oluşması problemi Aristo'dan başlayarak batı dünyasını yüzyıllarca uğraştırdığından bu sayımızda konunun Darwin'e kadarki önemli aşamalarını gözden geçireceğiz. Gelecek sayımızda hıristiyan aleminde Tevrat ve İncil'in tümüyle doğru aktarılıp aktarılmadığı özgür düşünce sahibi araştırmacıların uzun yıllar baş konusu olduğundan ve materyalist akımı alabildiğine güçlendirdiğinden, bilimle ve birbirleriyle çelişen ayetlerden örnekler vererek konuyu açıklığa kavuşturacağız. Böylece daha sonraki yazımda aktaracağım 19. yüzyıldaki kutsal kitaplar üzerinde yüksek eleştiri akımını anlamamız daha kolay olacak...

VOLTAİRE TARTIŞMANIN GÖBEĞİNDE

"...1750 yılına doğru Fransa'da, Needham adında sivil kıyafete bürünmüş bir İngiliz cizviti vardı. Bu adam o vakitler Toulouse başpiskoposu M. Dillon'un yeğenine eğitimlik yapıyor, ayrıca fizik ve özellikle kimya deneyleriyle uğraşıyordu. Ağızları sımsıkı kapatılmış şişelere mahmuzlu çavdar unu, başka şişelere de kaynatılmış koyun eti suyu koyduktan sonra, bu et suyu ile çavdar unundan yılan balıkları türediğini, hatta bu yılan balıklarının çok geçmeden üreyerek çoğaldıklarını, böylece bir et suyundan yahut da bir çavdar tanesinden birbirinden farksız bir yılan balığı soyunun geldiğini sandı... Unun, et suyunun böyle yılan balığı haline gelmesinin gerçekten ne kadar yanlış ve gülünç olduğu, Needham'dan daha iyi bir gözlemci olan Lazzaro Spallanzani tarafından kanıtlanmıştır." (Voltaire - Felsefe Sözlüğü s: 503-505)

Aristo'dan beri cevaplanamamış olan "canlıların nasıl meydana geldiği" sorusu, 18 nci yüzyılın ikinci yarısında Batı Dünyası'nda halkı da peşinden sürükleyen ateşli tartışmalara sebep olmuştu. Dünyanın ilk büyük gazetecisi kabul edilen filozof Voltaire'in bu tartışmaların dışında kalması hiç düşünülebilir miydi? O da hemen kağıda kaleme

John Needham (1713-1781)

sarılarak yukarıda okuduğunuz satırlarla kendisini savaş alanının en ilerisine atmaktan çekinmemişti. Aslında konu ciddiye. Gazete üslubundaki sataşmalarla, polemiklerle çözülecek cinsten değildi. Düşünen kafalar, doğa araştırmacıları 2000 yıldan fazla zamandır tatmin edici bir cevap bulamadıklarından, yeni deneyler yaparak sorunu çözmek ihtiyacı şiddetle belirmişti. Konu sadece biyologları ilgilendirse bu kadar patırtı kopmazdı. Filozoflar, ilahiyatçılar, aydınlar, gazeteciler ve giderek halk, sonucun ne olacağını bilginler kadar merak etmeye başlamışlardı. Merak boşuna değildi. Canlıların yeryüzünde ilahî bir elin hüneriyle mi, yoksa maddelerin gelişigüzel birleşmesiyle mi oluştuğu sorunu bir inanç ve inkârcılık tartışması haline gelmiş, idealizm - materyalizm çatışmasına dönüşmeye başlamıştı. Voltaire'in çağdaşı ünlü doğa bilimcisi Buffon (1707-1788) tartışmalara bir nokta koymanın en emin yolunun deneyden geçtiğini biliyordu. Bu nedenle Needham isimli İngiliz papazından bir seri deney yapmasını istemişti. 18 nci yüzyılın ikinci yarısında önemli tartışmalara neden olan, Voltaire ile Baron D'Holbach arasında, Tanrı'ya inanıp inanmama konusunda kalem kavgalarına yol açan, Needham'ın bu deneyinden ve Spallanzani'nin karşıt deneylerinden Tanrı inancı ile ilgili dizimizde bah-

setmeden geçemezdik. Ancak öncelikle Aristo'dan itibaren o yıllara kadar bilim adamlarının bu konuda neler yaptıklarını, neler düşündüklerini incelememiz daha doğru olacak.

ABİYOGENEZ Mİ BİYOGENEZ Mİ?

Hız. İsa'dan 350 yıl kadar önce yaşamış olan Aristo, uğraştığı sayısız konunun yanı sıra, "hayatın nasıl meydana geldiği" sorusunu da gündemine almıştı. Gözlemleri ve düşünceleri onu sonunda, hayatın cansız maddelerden kendiliğinden oluştuğu inancına götürmüştü. Doğadaki bir tür gizli enerjinin, canlılığın meydana gelmesinde baş etken olarak rol oynadığını düşünüyor, bu gizli enerjiye "Aktif Öz" diyordu. "Aktif Öz" döllenmiş bir yumurtayı civ-civ haline getiren bir yönetici, bir organizatördü. Her canlının yumurtasında ayrı bir "Aktif Öz" iş görürdü. Ancak "Aktif Öz" sadece tohumlarda saklı olan bir güç değildi. Doğanın her tarafında bataklıklarda, kumlarda, çığ tanelerinde de bulunabilirdi. Öyleyse oralarda da canlılar kendiliğinden üreyebilirdi. Bugünkü Biyoloji terimiyle anlatırsak Aristo, ABİYOGENEZ'e (Kendiliğinden Oluş) inanıyordu, örneğin "Historia Animalium" kitabında böceklerin kendiliğinden nasıl meydana geldiğini aynen şöyle anlatır:

"Bazı böcekler kendileriyle aynı cinsten olan böceklerden meydana gelirler. Diğer böcekler ise canlı ana-babalardan değil, kendiliklerinden oluşurlar. Bu

ikinci yolla çoğalan böceklerden bazıları yaş ve kuru kerestenin içinde oluşurlar. Bazı böcekler ise, hayvanların kılları arasında, diğer bazıları leş ve dışkıların üzerinde meydana gelirler." Diğer yargıları gibi, Aristo'nun Abiyogenez düşüncesi de yüzyıllar boyunca zihinlerde hükümünü sürdürdü. Rönesans döneminde bile "Kaz Ağaçlarının", "Kuzu ağaçlarının" varlığına inanılıyordu. 16. yüzyılın ünlü doktoru Paracelsus; su, hava, saman ve çürümüş odundan fare, kurbağa gibi hayvanların oluştuğunu bizzat kendisinin gözlemlediğini iddia edecek kadar işi ileriye götürmüştü. 17nci yüzyılın ünlü bitki fizyolojisti Van Helmont da ondan geri kalmamıştı. Kirli bir gömlek içine konan buğday tanelerinden 21 gün sonra kendiliğinden farelerin oluştuğunu kendi deneylerine dayanarak bildiriyordu. Onların hepsi de Aristo'nun etkisi altında düşüncelerine yön veriyorlardı. Örneğin gömleğin kirli olması şundan gerekliydi: İnsan terinde bulunan "Aktif Öz" ün devreye girerek farenin oluşması için bu, vazgeçilmez bir ön şarttı. Buğday tanelerinin ve kirli gömleğin bulunduğu kutuya, bir gebe farenin gelip de doğurmuş olabileceği akla gelmiyordu. Ama bu, herkes için geçerli değildi. Aynı yüzyılda İtalya'da Floransa'da yaşayan Medici ailesinin doktoru Francesco Redi (1626-1697) "Aristo'nun kendiliğinden Oluş" hipotezinden kuşkulandırmaya cesaret edebiliyordu. Herkes gibi o da çürümekte olan etlerin üzerinde kendiliğinden kurtçukların oluştuğunu görüp durmaktaydı. Acaba kurtçuklar

Francesco Redi (1626-1697)

etten mi oluşuyordu, yoksa etlerin üzerine konan sineklerin yumurtalarından mı? Bugün bize çok doğal gelen bu düşünüş tarzı, o devir için gerçekten olağanüstü yaman bir ışığın kafada çakması gibiydi. Işık yamandı ama, denenmesi gerekliydi. Hemmen kolları sıvadı, içine hayvan etleri koyduğu ve ağızlarını kapatmadığı için sineklerin girebildiği kavanozlarda kurtçuklar oluşmuştu ama ağzını kapattığı kavanozlarda tek bir kurtçuğa bile rastlamamıştı. Acaba içine hava girmediği için mi kurtçuk oluşmamıştı? Bunu da sınıadı. Kavanozları, sinekten koruyan, ama havanın girmesine engel olmayan tel kafeslerle kapattı. Kurtçuklar yine oluşmamıştı. Bilimsel açıdan daha fazla deney yapılması gerekirdi ama. Redi için bu kadarı yeterliydi. Kesin kanaatini açıkladı:

"Bu konudaki inancım, bütün canlıların yeryüzünde ilk meydana gelen bitki ve hayvanlardan üreyerek oluştuğlarıdır. Kendiliğinden oluş yoktur."

Redi'nin yolundan giden diğer araştırmacılar da aynı sonuçları elde ettiğinden Abiyogenez hipotezi zayıflamış yerini, "canlıların ancak diğer canlılardan üreyebileceği"ni savunan "Biyogenez" hipotezine bırakmaya başlamıştı.

Aristo, Astronomi ve Fizikten sonra şimdi de biyoloji alanında bir yara alıyordu. Ne var ki, onu bir Hıristiyan önderi haline getirenler, körü körüne savunarak dinsel düşünceye saygıyı azaltmaktan geri durmuyorlardı. Aslında bu konuda bir büyük çelişki gözden kaçıyor. Evet Aristo kaybediyordu ama, kazanan dinsel düşüncenin temel direği olan Allah inancıydı. Hayatın öyle basit tarafından taştan, topraktan, çamurdan kendiliğinden oluşamayacağını ispatı, doğada "Yüce bir zekânın" "Hünerli bir Elin" icraat halinde olduğu düşüncesine götürüyor, Allah inancını pekiştiriyordu. Gel de bunu işin özünden ziyade şekline sarılmış olanlara anlatabilirsen anlat bakalım. Günümüz dahil, her devirde özgür ve gerçekçi düşünebilme hünerine kavuşmuş olanlar, bu "öz" ve "kabuk" mücadelesini, göze almak zorundalar; bundan kaçış yok!..

...YA MİKROORGANİZMALAR; ONLAR NASIL OLUŞTU?!..

Biyogenez kazanmış gibi görünürken Leeuvenhoek (Lövenhuk) (1632-1723) tarafından mikroskobun icadı ve mikroskobik canlıların varlığının ortaya konmasıyla, tartışma, mikroorganizmalar alanında yeniden alevlendi. Anlaşılmıştı ki gelişmiş canlılar kendiliğinden oluşmuyordu. Ya bu küçük canlılar nasıl meydana geliyordu. Acaba esas kendiliğinden oluşanlar onlar olmasındı?! Kaynatılmış saman sulurunda mikroorganizmaların meydana geldiği değişik deneylerle ortaya kon-

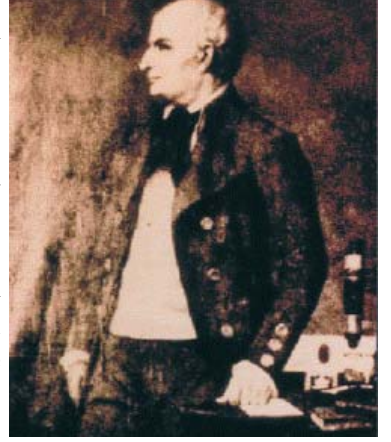
muştı. Kaynatılarak sudaki mikroorganizmalar öldürüldüğüne göre bunlar su ve samandan oluşuyor denerek abiyojenez hipotezi tekrar gündeme getiriliyordu.

Louis Joblot (1645-1723) biyogeneze taraftardı. Ancak samanlı su deneyini tekrarlamadan kesin yargıya varmak istemiyordu. "Acaba" diye düşünüyordu. "Samanlı Sudaki bu yeni organizmalar havadaki canlı sporlardan oluşmuş olmasınlar?" Bu nedenle deney kabinin ağzını iyice kapattı. Ve gördü ki açık kaptaki küçük canlılar ürediği halde kapalı kaptaki hiçbir mikroorganizmaya rastlanmıyor. Birkaç gün sonra bu kabinda ağzını açınca onların tekrar ürediklerini görünce biyogeneze olan inancı iyice pekişti. Ancak sonraki yıllarda başkalarının yaptıkları deneylerde birbirini tutmayan sonuçlar elde edilince sorun yine çözülemeden kaldı.

18 nci yüzyılın ortalarına gelindiğinde ünlü doğa bilimcisi Buffon bile, tabiatın her tarafına yayılmış organik moleküllerin bir su birikintisinde bir araya gelip, mikroorganizmalar meydana getirebileceği düşüncesindeydi. Bu sebeple rahip Needham'ı deney yapmaya teşvik etmişti. Needham (1713-1781), 1748'de şişelere kaynamış et suyu koyup ağzını mantarla kapatarak, dört gün sıcak küllerin içinde muhafaza edip bekledi. Deney sonrasında et suyunun içinde mikroskopik sporların, bakterilerin meydana geldiğini gördü. Needham aynı deneyi mısır, kabak, hububat tanelerini kaynatdığı sularla da yaptı ve aynı

sonuçları elde etti. Voltaire, abartılı bir ifadeyle yılan balıklarından bahsetmekteyse de Needham'ın böyle bir iddiası yok. Zaten şimdi tartışılan mikroorganizmalar. Büyük canlılarda abiyojenez hipotezi rafa kaldırılmış durumda.

Buffon'un düşüncesi doğrulanmış gibiydi. Ancak İtalyan biyologu Lazzaro Spallanzani (1729-1799) deneyin eksik kontrol yöntemleriyle yapıldığı kanaatindeydi. Suyun yeterli

Lazzaro Spallanzani (1729-1799)

ölçüde kaynatılmadığı, gözenekli mantar tıpadan içeriye sporlar bulaşabileceği kuşkusunu taşıyordu. Aynı deneyleri bu tedbirleri alarak tekrarladı. Suyu iyice kapattı. Sonuç umduğu gibiydi; hiçbir mikroorganizma oluşmamıştı. Needham, Aristo mantığıyla itiraz etti: Suları fazla kaynatarak "Aktif Öz" ü yok etmiş olduğunu söyledi. Bu itirazı çürütmek için iyice kaynatıldığı suyu 8 şişeye paylaştırarak 4' ünü mantar tıpayla, diğer 4' ünü hava geçirmez şekilde kapattı. İlk deneyde olduğu gibi, tüm kapananlarda hiçbir mikroorganizma görülmezken, mantarla kapanmış olanlarda değişik küçük canlılar üremişlerdi. Demek ki, her neyse bu "Aktif Öz" aynen yerinde durmaktaydı. Biyogenez hipotezi küçük canlılar dünyasında da kazanmış gibiydi. Abiyojenez yan-

daşları bu defa daha zorlu bir itirazla karşı koydular: "Aktif Özün etkililiğini sağlayan havadır. Spallanzani şişelerin içine havanın girmesini önlediğinden dolayı mikroorganizmalar oluşmuyor" dediler. Böylece problem bir kez daha kilitleniyor, olduğu yere saplanıp kalıyordu...

SON NOKTAYI PASTEUR KOYUYOR

18 nci yüzyıl bitmiş, 19 ncu yüzyılın ortası bile aşılmışken sorun orta yerde duruyordu. Neyse ki 1860'lı yıllarda Fransız Bilim Akademisi'nin Ponchet ile

Pasteur arasında tertiplelediği yarışmayı biyogenez taraftarı Pasteur yaptığı deneylerle kazanarak olayı noktalamıştı. Pasteur, "Aktif Özün etkililiğini sağlayan havadır" itirazını, çürütmek için yüksek dağlarda mikroorganizma sporlarının az olacağını düşünerek cam balonların ağzını Alp Dağlarının Mont Blanc tepeleri yakınlarında açıp içine hava girmesini sağlamak zahmetlerini bile göze almıştı. Bilim Akademisi önüne çıktığı zaman Pasteur'ün deneyde kullandığı 4 cam balonun ağzının S harfi şeklindeki borularla sonlandığı görülmüştü. Balonların içine hava giriyor, ancak mikroorganizmalar kıvrık

boruların çeperlerinde tutulduğundan cam balona ulaşamıyordu. Komisyon önünde yapılan deney sonunda cam balonlarda hiçbir mikroorganizmanın oluşmadığı kesinlikle anlaşılmıştı. Paris'teki Pasteur Enstitüsünde 150 yıldan beri saklanan bu balonlarda bugün bile mikroorganizmalara rastlanılmaktadır.

20 nci yüzyıla ulaşıldığında artık tüm biyologlar kendiliğinden oluş

hipotezini tamamen terk etmişler, bir canlının ancak diğer bir canlıdan oluşabileceğini söyleyen biyogenezle tereddütsüz inanmışlardır. Eskilerin kendiliğinden oluşabilecek kadar basit sandıkları tek hücreli organizmaların,

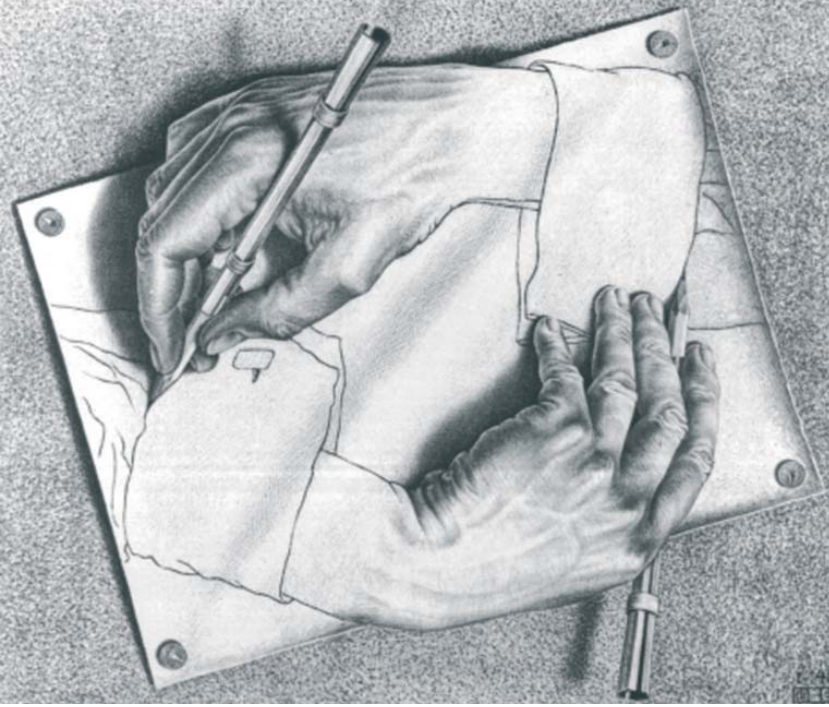
aslında ne denli muhteşem kimya fabrikaları olduklarını bugün biliyoruz. Hatta hücreler topluluğu halinde organize olup işbölümü yapmamış olduklarından, tek hücreli canlıların yaşamaları için gerekli tüm biyolojik işlemleri tek başına yapmaları gerekiyor. Bu nedenle onlar akıl almaz muazzamlıkta bir kimya fabrikası olmak zorundalar. Hücreler hakkında cilt cilt biyoloji kitapları boşuna yazılmıyor. Böyle kompleks bir canlının et suyundan kendiliğinden oluşabileceğini düşünmek bugün ancak bilgisizlikle mümkün olabilir. Eskiler haksız değillerdi; çünkü en küçük canlıdaki bu olağanüstü yapıdan, bu muhteşem organizasyondan haberleri yoktu.

Bugün biyologlar artık, hücrenin değil, onun temel öğeleri olan amino

asitlerin, proteinlerin, DNA'ların, hayatın başlangıç yollarında, dünyamızın kimyasal ortamında nasıl meydana geldiğini araştırıyorlar. Yani alçak gönüllü bir yaklaşım içindeler. Canlıların oluşması için, onların beslenebilecekleri, yaşayabilecekleri kimyasal bir ortamın önceden hazırlanması gerekirdi. Öyleyse atomların bu kimyasal ortamı sağlayacak tarzda programlanmaları, canlılara lazım olacak bileşikler yapabilecek cins, miktar ve koşullarda bulunmaları vazgeçilmez bir ön şart durumundaydı. Dünyamızda ilkel çorba ve atmosferdeki büyük elektrik deşajları, yoğun yıldırımlar bol miktarda aminoasit ve diğer bileşiklerin oluşmasını sağlamalıydı ki, sonradan büyük bir hünerle yaratılacak olan hücrenin yapı taşları el altında hazır bulunsun.

Sanat Uzun, Hayat Kısa

Güngör Özyiğit, Psikolog

*"Ars longa, vita brevis" yani
"Sanat uzun, hayat kısa"
Latinlerin ünlü sözü.
Livaneli'nin ise
denemelerinden
oluşturduğu yeni kitabının
özü ve de ismi.*

Livaneli, sanatı; kelimelerle, renklerle, seslerle ve çeşitli yollarla içeriğe biçim vererek anlam yaratmak, hayatı yeniden yapılandırmak ve öylece kendini ifade ederek hayatı etkilemek olarak değerlendirir. Ve bunu kendi yaşamına da uygular. Besteler yaparak, filmler çekerek, romanlar yazarak halkla sürekli bir iletişim içinde olur. Hayatı boyunca "tek boyutlu insan"a karşı çıkarak, kendi beyni ile düşünebilen, kendisi olan, doğru bildiği

yoldan sapmadan ve şaşmadan yürümenin örneğini verir. Bir sanatçı olarak güzellik yaratıp varoluşunu gerçekleştiren vasata teslim olmaz.

Toplumun da zevk düzeyini, estetik beğenisini yukarı doğru çeker.

Son kitabında "Birey Olma"nın engeline dikkati çeker: "Modern hayat bize ne düşünme zamanı bırakır, ne de okuma." Ve çaresini gösterir: "Sürüden ayrılmamanın, birey olmanın ve kendi kafasıyla düşünmenin en önemli göstergesi ise okumaktır."

Kendini tanıma erdeminin, aynı zamanda haddini de bilmek anlamını taşıdığına değinir: "İnsanoğlu kendini tanıyabilse, evren içindeki boyutunu ve sınırlı süresini kavrayabilse birçok sorun çözülecek ama hırs buna imkân vermiyor işte." Böyle hırslardan ve gerginliklerden arınabilmek için ölümlü bir varlık olduğumuzun, dünyada geçici bir konuk olarak bulunduğumuzun, kalıcı değil, yolcu olduğumuzun bilincine ermek gerek: "Evren ölçeğinde kelebek ömrü kadar bile olmayan insan yaşamını, böyle gerginliklerle ziyan etmeye değer mi? Bir parça alçak gönüllülük, gündelik hırslardan birazcık arınma dünyayı cennete çevirmeye yeter; hem size, hem başkalarına."

Montaigne'nin "Bana doğru gibi gelen hiçbir fikir yoktur ki aynı zamanda yanlış gibi de gelmesin" sözünden yola çıkan Livaneli, doğru tutumu şöyle belirler: "Akıllı insanlar sürekli

olarak kendi vicdanlarıyla, yargılarıyla ve bilgileriyle hesaplaşırlar. 'Ben her şeyi bilmem ama her gün bir şey öğrenirim' derler."

MUTLULUK SEÇENEĞİ

Mutluluğu seçmek insanın elinde olduğu halde, insanlar mutsuzluğu seçmede, olumsuzluğu onaylamada inatla direnir. Oysa mutluluk ne kadar sade ve hemen gözümüzün önünde: "Dünya yüzündeki kısa konukluğunda insanoğlunu birazcık sevgi mutlu edebiliyor; bir kadını, bir erkeği, bir çocuğu, bir dostu, bir sanat yapıtını sevmek mutluluk için yetiyor da artıyor bile. Hele sevildiğini bilmek... Birisinin sizi düşündüğünü, iyi olmanız için uğraştığını, sizi koruduğunu hissetmek. Bir de paylaşma duygusunu eklemek gerek buna. Ekmeği, düşünceyi, sevgiyi paylaşmak. Sait Faik'in cümlesiyle söylersek eğer, her şey bir insanı sevmekle başlıyor."

Yani sevgiyle çıkılan yolculuk sizi ta Tanrı'ya dek götürüyor. Öylece gerçek mutluluğa insancıl bir sevgiden geçilerek, gönülden gönüle akarak gidiliyor: "Jean-Paul Sartre 'Başkaları cehennemdir!' demişti. Biz bu kültürden gelmiyoruz. Bizim Akdeniz aydınlığı vurmuş kültürümüzde 'Yalnızlık Allah'a mahsus!' denir. Ve inanılır ki 'İnsan insanın zehrini alır!' Doğrudur da. Mutluluk bizi sarıp sarmalayan dostlarımızdır, paylaşma duygusudur, merhamettir, erdemli kalma onurudur, sevdamızdır."

EGOYU AŞKLA ERİTMEK

Biz insanlar kendimizi özgür sanırız; gerçekte egolarımızın esiriyizdir. Öfkemiz bizi çoğu kez sürükler götürür, yanlışla düşürür. Şehvetimiz bize tuzak kurar. Dünyayı cehenneme çeviren, çekilmez hale getiren, ego'ların sürekli savaşımıdır. İnsan zihninin uydurduğu bu sahte ben'lik, yani EGO, sanal bir dünyayı, bir yanılsamayı bize gerçek diye yutturur.

Ego'yu eğitmek, yerine, özü tanrısal sevgi

olan gerçek

benliğimizi geçirmek gerek: "Bütün dinler egoyu terbiye etmek, hattâ sindirmek üzerine kurulmuştur. Tanrı buyrukları, peygamber sözleri hep 'şeytan' olarak tanımlanan egonun insanı aldatmasını engellemeyi hedefler. İnsanın efendisinin ego değil, Tanrı olmasını sağlamaya yöneliktir. Bu yüzden bütün kutsal kitaplar insana bu dünyanın geçici bir sınav yeri olduğunu, dünya zevklerine kapılmaması gerektiğini, asıl yaşamın öbür dünyada olduğunu vurgular ve sürekli olarak ölümü hatırlatır. Çünkü ölüm, egoyu da öldürecektir. Olgunluk, bilgelik, egoyu denetim altına almak demektir."

Oysa Livaneli'ye göre egoyu öldüren tek şey aşk ve sadece aşktır: "Ego'yu öldüren tek şey aşktır. Gerçek, derin, tutkulu, özverili, canını verecek, kendi kimliğini silip eritecek, yok edecek kadar büyük bir aşk. Böyle bir esrimenin karşısında ego barınamaz, yaşayamaz, insan üzerindeki egemenliğini sürdürmez. Yenilmeye mahkûmdur. Kendi varlığını başka bir varlık içinde eritmek isteyen insan çok güçlüdür. Yenen değil, yenilen olmak ister; kazanan değil kaybeden, bencillik değil, fedakârlık yapan olmaya çalışır. Çünkü ego onun efendisi değildir artık. Adına aşk denilen yeni bir efendisi vardır."

*Hani Mevlana bir şiirinde
"Hadi ben bensiz geleyim
Sen sensiz gel"
der ya.*

*İşte bu, seni-beni aşan aşkın
bir aşk durumudur.*

*Aşkın esaretinde sürdürülen
bir özgürlüktür:*

*"Hakiki hürriyet, hakikate
esarettir" sözü burada
gerçek kimliğine bürünür.*

YAŞ ALMAK

İnsan ihtiyarlamadan yaşlanabilir ya da yaş alabilir. Belli bir yaşla insan kendi yaşamını değerlendirme aşamasına gelebilmelidir. Şöyle ki: "Belli bir yaşta insanın kendini kanıtlama çabası, kendini anlama çabasına dönüşmelidir. Değeri ölçülmeye çalışılan kişiden, değer ölçmeye geçiş aşamasıdır bu. O kişi artık yarışta değil, jüridedir. Altın değil sarraftır. Aktör değil, yönetmendir. Kıratı ölçülen taş değil, kuyumcudur. Ve bütün bunlar eğer bir iç disiplin tutarlılığı taşıyorsa, o kişi dünyanın nirengi noktalarından biri olur. Böyle biri, bir terazidir, bir ölçüdür. Bunlar iç dünya zenginliği sayesinde manevi bir otorite mertebesi kazanır. Yaş insana olgunluk ve bilgelik getirmeli."

BAŞARI PUTU

Başarılı olmak virüsü insanların kanına girmiş. Çağdaş dünyayı başarı olma güdüsü yönlendiriyor ve yönetiyor. Daha çok para, daha çok ün, başka insanlar üzerinde daha çok otorite, yetkili ve etkili biri olma... "Peki, bütün bunlar neye yarıyor?" diye soruyor Livaneli ve yanıtlıyor: "İnsanın derinliğini mi artırıyor duyguları ve dünyayla uyumu mu geliyor? Hiçbiri olmuyor bunların. Soyut bir şan-şeref-para-iktidar dünyasının pırlıltısı yüzünden insanlar hasta oluyor. Dilleri dolaşiyor, dişleri kilitleniyor. Birbirlerinden nefret ediyorlar. Kıskançlık krizleri geçiriyorlar.

Gençlikten sonra ve yaşlılıktan önceki kısacık süreyi bir cehennem içinde geçiriyorlar. Oysa hiçbir başarı, küçük bir kız çocuğunun gülüşündeki mutluluğu yaratamaz. Hiçbir ün, baharın ilk günlerinde omzunuzu ısıtan güneş kadar değerli değildir. Bir insanı sevmenin derinliği, hiçbir iktidarla kıyaslanamaz. Mutluluk insanın kendi yaşamında... Küçük görülen horlanan insan ilişkilerinde ve doğa ile uyumunda.

Herkesi Amerikalıların kafamıza soktuğu başarı putuna göre "kazanan" veya "kaybeden" olarak yargılıyoruz. Oysa gerçek başarı şu soruların özünde gizli veya apaçık: "Peki, Yunus Emre başarılı olmak için mi yazmıştı şiirlerini? Mevlana sema dönerken başarı peşinde miydi? Çarmıhta can veren İsa, kazanan mıdır kaybeden mi?" Bunun cevabını bizzat İsa Peygamber veriyor: "Her şeyi kaybeden, her şeyi kazanır!"

Sonuçta "olmak mı?" "sahip olmak mı?" ikilemi ile karşılaşılıyor. Erich Fromm, aynı adlı kitabında bu konuyu irdeliyor. Ona göre olmak, kişinin kendini gerçekleştirmesiyle ilgili bir durum. Yaptığı seçimlerle, aldığı tavırlarla, üretim için harcadığı emekle kendi varlığını oluşturuyor insan. Ne ekiyorsa onu biçiyor, ne yapıyorsa öyle bir kişi oluyor.

İnsan sahip olma güdüsüyle davrandığında ise, kendi seçimlerini değil, içinde yaşadığı ortamın belirlediği bir kişilik geliştiriyor. Ve sahip oldukları nitelik "Sahip olduk-

larnız ne kadar çoksa, siz o kadar az-sınız." İşte size "Her şeyini kaybeden, her şeyi kazanır"ın çağdaş yorumu.

KÜLTÜR SORUNU

Birey'den topluma geçen Livaneli, toplumu birarada tutan harcın kültür olduğunu ileri sürer ve "Türkiye'nin en büyük sorunu kültürdür. Diğer bütün dertler buradan kaynaklanıyor" der. Ve devam eder: "Düşünce kültürden ürer. Kültürün beslediği düşünce ise üretime dönüşür. Gelişmiş ülkelerin sadece tüketimini, teknolojik seviyesini ve refahını görmek, meyvelere gözünü dikerek ağacı görmemek demektir. Ağaç kültürdür. Ve kültür yarım yamalak eğitim verilen okullardan alınan bir belge değil, bir halkın tarihini kapsayan ve o halkın insanlık tarihi içindeki yerini belirleyen varoluş biçimidir. Temel eğitimi bitiren çocuklarımız uygarlığın belki de ilk koşulu olan şiddetten uzak durmayı, başka insanlara saygı göstermeyi, doğayı sevmeyi becerebiliyorlar mı?"

Kendi öz kültürüne sahip çıkamayan ve onu özümsemeyen bir ülke, çağdaşlık yolunda ilerlese bile 'taklit ülke' olmaktan ileri gidemez: "Türkiye'nin Batılı olması, kendi kültürünü korumasıyla mümkün olacaktır. Dünyada başarıya ulaşmış 'taklit ülke' yoktur. Doğuya öykünmek ile Batı'ya öykünmek arasında nitelik olarak fark yoktur. Temel sorun, özgün bir kültür yaratıp yaratmamış olmanızdır. Doğü taklitçi-

leri arabesk ise, Batı taklitçileri de Eurobesk'tir."

Diğer yandan kültürün taşıyıcısı da, koruyucusu da orta sınıftır. Demokrasi'nin ve toplumsal barışın da güvencesi yine odur. Toplumu parçalamak ve çürütmek için en kestirme yol orta sınıfa çökertmektir. Zenginler eğlenmeye, gününü gün etmeye bakar. Fakirler ekmek derdindedir. Kültürü ve değerleri ayakta tutan orta sınıftır. Türkiye'de orta direğin çöktüğü, orta sınıfın giderek yokolduğu da görmezden gelemeyeceğimiz bir gerçek:

"Türkiye'de ne yazık ki orta sınıfa giderek yok olan bir ülke. Bunun en büyük yıkımlarından biri de 'Değerler Sistemi'nde görülüyor. Toplumun içten içe nasıl çürüdüğünü; nasıl başların ayak, ayakların baş olduğunu, nasıl insafsız ve ölçsüz bir değer yitiminin içine düştüğünü her gün gözlemliyoruz. Kaybolan paraları yerine koyacak mekanizmalar yeniden kurulabilir; dışarıdan borç para da gelebilir ama yüzyıllar içinde oluşan değerlerimizin yitip gitmesi karşısında yapabileceğimiz bir şey yok. Ne yazık ki, 'etik değer' ithal edilemiyor."

Biz toplum olarak kendimizi kendi gözümüzle pek değerlendirmeyiz. Daha çok, başkalarına göre kendimize değer biçeriz. O yüzden referans noktalarımız hep başkalarıdır. Gerçekte sağlıklı bir değerlendirme her ikisini de kapsamalıdır. Kendimizi hem kendi gözümüzle,

hem de başkalarının diliyle değerlendirmeliyiz. Gerçek bizim ne olduğumuz mu. nasıl görüldüğümüz mü? Livaneli'nin ilginç saptaması şöyle:

"Bizim iç hesaplaşmamız az, dış hesaplaşmamız ise gereğinden fazla gibime geliyor. İç değerlerimize göre kendimizi sorgulamıyoruz. Daha doğrusu içimiz biraz boş. Dışarıya göre var oluyoruz. Başkalarının bize biçtiği değer, kendi gözümüzdeki değerlendirmeden daha önemli. Yani varlığımızı, dışarıdan nasıl algılandığımız sorusu üzerine kuruyoruz, ne olduğumuz sorusu üzerine değil. 'İtibar' meselesi bu yüzden çok öne çıkıyor."

TERSİNE AYIKLANMA

Bizde iyiyi, değerliyi ayıklayan, kötüyü, değersiz, ehliyetsiz alıkoyan bir elek işliyor. Livaneli, buna çok önem veriyor ve tarihimizden bir örnek gösteriyor: "Kanuni'den sonra tahta çıkması beklenen, halkın ve ordunun çok sevdiği, yetenekli, becerikli Şehzade Mustafa'nın boğdurulması, duraklamanın başlangıcıdır. Çünkü Mustafa, babasından da parlak bir kişiliğe, bilgi donanımına ve imparatorluğu ileriye götürecek karizmaya sahiptir. Hürrem Sultan ve Rüstem Paşa'nın hilelerine kanan Sultan, Şehzade Mustafa'yı boğdurur. Dolayısıyla koskoca imparatorluğun idaresi sarhoş Sarı Selim'e kalır. Kanuni Zigetvar'da ölünce İstanbul'a sedyeyle getirilen içkiden morarmış yeni padişah, kaçınıl-

maz olarak yeni bir çöküntüye sebep olur. İşte size kısaca özetlemeye çalıştığım bir 'negatif seleksiyon' örneği. Negatif seleksiyon sistemi geçmişimizi kararttı, geleceğimizi de karartmaya aday!.. Türkiye gibi, her alanda uluslararası çapta kadroları olan bir ülke, iyi yönetilemiyor. Doğru insanlar doğru makamlara gelemiyor. İnanın bana, en büyük sorunumuz bu!"

Negatif seleksiyon saptaması kısa vadede doğru olsa bile, uzun vadede tarihin eleği doğru çalışıyor. Öyle olmasaydı Yunus, Mevlana, Atatürk, Nazım, Aziz Nesin, Turhan ve İlhan Selçuk'lar, Yaşar Kemal'ler, Livaneli'ler yarınlar kalmaz. Hitler, Musolini, Stalin ve Mao gibiler de silinip gitmezdi.

"Tanrı'nın değirmeni ağır öğütür, ama iyi öğütür" derler. Gerçekten öyle. Arada bazı değerler ışık vermek için mum misali erise bile, sonunda insanlık kazanacak. Yeryüzü yapıcı, yaratıcı, üretici insanlara miras kalacak. Ve sonunda dünya yüzlerin güldüğü, gözlerin birbirini sevgi ile süzdüğü ve dillerin birbirini övdüğü bir esenlik diyarı olacak.

Ve Dostoyevski'nin kehaneti de gerçekleşecek: Dünyayı sanat ve güzellik kurtaracak. Çünkü Atatürk'ün de belirttiği gibi sanatçı, alnında tanrısal ışığı ilk hisseden insandır! O nedenle sanata ve sanatçıya değer veren bir toplum, kendi değerini ve kültürünü de yüceltmış olur.

Korkusuzluğa Giden
Bir Yol Bulmak - I

Osho'dan Görüşler

Özetleyen: Nihal Gürsoy

KORKU

Korku sadece aklın mekanizmasında mevcuttur. Kendini bu mekanizmadan ayırmayı öğrenmek zorunda kalacaksın. O mekanizmayla öyle özdeşleştik ki mesafeyi tamamen unuttuk. Korku, sadece bir düşünce ve sana başkaları tarafından verilen şartlanmalardan ibarettir.

Korkunun geldiği yer benliğin değildir. İzle, analiz et, derinliklerine in ve bunu sana kimin öğrettiğini keşfettiğinde şaşırabilirsin. Seni sevgiden, yabancılardan, bilinmeyenden, o seslerden korkutan çocukluğundan gelenlerdir. Ve sen o seslerin kime ait olduğunu bulabileceksin. Annenin, babanın... Ve onlar hatalıydı da demiyorum. O anda gerekliydi, anlamlıydı. Ama şimdi gereksizler. Büyüdün, şimdi o programlar sana uygun değil. Sadece geçmişten kalıntılar. Ama varlıklarını sürdürüyorlar, çünkü akıl onları nasıl bileceğini bilmiyor. Tabii sen farkına varıp bilinçli bir şekilde silmedikçe.

Akıl bu programları kendiliğinden silemez. Sadece nasıl programlanacaklarını bilir, ancak programları silme kapasitesi yoktur. Bu karşılaştığımız en temel sorunlardan biridir. Ve benim de işim bu, senin o programların farkına varmanı sağlamak. Böylece sen de kendini ayırabilir ve o programın sen olmadığını görebilirsin. Ancak o zaman mesafe yeteri kadar açıldığında, zamanı çoktan geçmiş, artık hiçbir anlamı olmayan, ama bugüne kadar taşıdığın pek çok programı silebileceksin.

Benim gözlemlerime göre, bir çocuk

beş yaşlarına geldiğinde programlanmış aklıyla özdeşleşir. Ve çocuk sadece o zamana kadar canlıdır, çünkü henüz programlanmamıştır. O saatten sonra, sadece bir mekanizmaya dönüşür.

Beş yaşlarına geldiğinde, gerçek öğrenme durur. Kişi aynı programı, daha iyi, daha becerikli, daha verimli yollarla tekrarlamayı sürdürür, ama temelde ölene dek aynı programdır... Tabii bir ihtimal farkına varabileceğin bir durumla, bir enerji alanıyla karşılaşmadığın, aklının sana yaptığı tüm bu saçmalığın farkına varmak zorunda kalmadığın sürece.

Ne zaman yeni bir şeyle karşılaşsan, aklın sana: "Bekle! Bu çok garip, bunu daha önce hiç yapmadın" der. Akıl, "Daha önce yapmadığın hiçbir şeyi yapma; çok riskli. Sonucun ne olacağını kim bilebilir?" der. Akıl, her zaman gelenekseldir, çünkü programlarla yaşar. Sadece, hep yapmakta olduğun şeyleri yapmanı ister, çünkü onları yaparken verimlisindir, zekice. Daha güvenlidir, sen nasıl yapacağını bilirsin. Şimdi garip bir duruma geçtiğinde, ne olacağını kim bilebilir? Doğru mu, yanlış mı kim bilebilir? O yüzden dikkat et! Akıl sana, "Eski programını takip et, bugüne kadar, yaşadığın gibi yaşa. Aynı rutini izle, böylece hata olasılığı daha az olacaktır" der.

Akıl hatalardan kaçınmak ister ve yaşam hataları atlamak istemez. Hataların üzerine gitmek ister ki çok daha fazla şey öğrenebilsin, çünkü ancak deneyerek ve hata yaparak öğrenebiliriz.

Hata yapmayı bırakırsak, öğrenmeyi de bırakırız. Ve benim deneyimlerime göre, öğrenmeyi bırakan insanlar, nevrotik olurlar, nevroz, bir tip öğrenmemedir. Kişi daha fazlasını öğrenmekten korkar, o yüzden aynı rutinleri izlemeyi sürdürür. Kişi, bıkar, sıkılır, ama aynı rutine devam eder, çünkü ona alışmıştır; o bilindiktir, bilinendir. Korku oluştuğunda, bu sadece, şu ana kadar sürdürdüğün programın dışında bir şeylerin geliştiğinin göstergesidir. Tekrar öğrenmeye başladığın bir durumun içine girersin. Bu da nevrozundan vazgeçmek zorunda kalacağın anlamına gelir. Yani, beş yaşından bu yana, çocukluğundan bu zamana kadar her ne yaptıysan, yavaşça silinmeli ve bırakılmalıdır. Ancak bu şekilde tekrar çocuk gibi olabilir ve öğrenmeye kaldığın yerden devam edersin.

KAÇIŞ YOK

İçinde yanlış giden bir şeyler varsa, insanlardan kaçarsın. Hiç kimsenin sana sıcak, yakın davranmasına izin vermezsin, çünkü yakınlığın tehlikesi, o insanların, yabancıların göremedikleri bir şeyleri görebilecek olmalarıdır. İnsanları belli bir mesafede tutarsan, insanlardan kaçarsın. Sadece resmi ilişkiler geliştirirsin, ama gerçek anlamda ilişki kuramazsın, çünkü gerçek anlamda ilişki kurmak demek, kendini açığa çıkarmak demektir.

Her zaman acelen vardır, öyle ki herkes senin her zaman meşgul olduğunu bilir, merhaba demeye, bir insanın elini tutmaya, biriyle resmi olmayan koşullarda oturmaya zamanın yoktur. Hep meşgul-

sündür, hep gitmen gerekir. Sana yakın olan insanların bile -kocan, karın, çocukların- yakınlığına izin vermezsin. Onlarla da resmi, kurumsal bir ilişkin vardır.

ÖZBİLİNÇ ya da ÖZFARKINDALIK

Birbirinden çok farklı, ama çok benzer gibi görünen iki terimimiz var. Biri özbi-linç, diğeri özfarkındalık. İkisi dil açısın-dan benzer gibi görünür, ama varoluşsal anlamda, arada büyük fark vardır. Özbi-linç halinde vurgu, insanın kendisidir. Sadece korktuğunda, kaygılandığında özbi-linç devreye girer. Aniden bir podyumda bir konuşma yapman istense, sıkılırsın. Sadece sana odaklanan bir sürü insanla yüzleşmek, içinde büyük sarsın-tılar yaratır. Aniden tüm düşünceler kay-bolur. Bunlar senin üzerinde hiç düşün-medığın anlardır. Ama onları kaçırırsın, çünkü çok korkmuşsundur, titrersin, ter dökersin. Bu özbi-linçlilik yaptığının farkında olmama ve onunla rahat olmama halidir. Egon için, egonu nasıl koruya-cağından endişelenirsin. Bu bir tür rahat-sızlıktır.

Özfarkındalık tamamen farklıdır. Bunun egoyla hiçbir ilişkisi yoktur. İki benliğin vardır. Biri sahte ego. Bu sadece bir inançtır. Eğer ona dikkatle bakarsan onu hiçbir yerde bulamazsın. Diğeri senin gerçek benliğin, orijinal yüzün, hakiki doğandır. Onun farkında olmak, yaşamın nasıl bir gizem olduğunun farkında olmaktır. Ve tek kapı senin içinden geçer, o gizeme başka hiçbir yerden yaklaşa-mazsın, çünkü o gizeme en yakın şey,

senin kendi benliğin, kendi yüreğindir. Ona oradan ulaşmak zorundasın. İçsel dünyanın, içselliğinin subjektifliğine doğru ilerlemeye başladığında, yavaşça mucizevî olanla tanışacaksın. Ve mucizevî olanla tanışmak, hangisinin bilmeye değer olduğunu bilmektir. Aksi takdirde var olan bilgiyi işleme devam edersin.

SESSİZ OLMAKTAN KORKMAK

İnsanlar sürekli konuşur vıdı-vıdı-vıdı. Ve sürekli konuşmalarının sebebi, sessiz kalmaktan, gerçeği görmekten, kendi boşluklarını görmekten, kendilerini açığa çıkartmaktan, bir başkasına yaklaşmaktan korkmalarıdır. Sürekli konuşmak, onları yüzeyde, meşgul, dolu tutar.

Gece, yıldızlarla dolu. Toprağa uzan, toprağın içinde kaybol. Geceleri bazen bahçede uzanıp yıldızlara bak, sadece bak. Yıldızların, takım yıldızların isim-

lerini düşünmeye başlama. Yıldızlar hakkında bildiğin her şeyi unut, tüm bilgini bir kenara koy, sadece yıldızları gör. Ve aniden paylaşma dönecek, yıldızlar ışıklarını sana akıtacaklar ve sen bilincinin genişlediğini hissedeceksin. Yaşamın ve varoluşun sana sunduğu tüm fırsatları bildiğince değerlidir. Akıllı bir kenara bırakabileceğin hiçbir fırsatı kaçıрма ve yavaş yavaş işin püf noktasını anlayacaksın. Bu tamamen bir hünerdir, bir bilim değildir. Çünkü sabit bir metodu yoktur.

Bir insan yıldızlara heyecan duyabilir, bir diğeri duymaz. Bir insan çiçeklere kapılır, bir diğeri hiç mi hiç etkilenmez. İnsanlar öyle farklıdır ki bunu bilimsel yolla belirlemenin hiçbir yolu yoktur; bu bir bilim değildir. Bu bir sanat da değildir, çünkü sanat da öğretilir. O yüzden ben maharet sözcüğünde ısrarcıyım. Bu bir maharettir. Bunu, kendi üzerinde birkaç deney yaparak öğrenebilirsin.

“Osho. Hiç doğmadı, hiç ölmedi. Yalnızca bu yeryüzü gezegenini 11 Aralık 1931 ve 19 Ocak 1990 tarihleri arasında ziyaret etti”

Bu ölümsüz edebi sözlerle Osho hem kendi mezar yazıtını yazdırmış hem de biyografisinden vazgeçmiştir. Chandra Mohan Jain ismiyle doğan, 1960'lerden itibaren Acharya Rajneesh olarak da bilinen Osho, 1970 ve 80'li yıllarda Bhagwan Shree Rajneesh adıyla çağrılmasını istemiş, 1989 yılında ise önceki isimlerini her şeyden sildirmiş ve sonunda

William James'in "Oceanic" (okyanusa ait olmak) adlı eserinden esinlenerek kendisine Osho ismini vermiştir. "Bu benim adım değil, şifalı bir sestir" demiştir.

Osho birçok ülkeden takipçileri olan ve uluslararası bir üne sahip Hintli bir mistik, düşünür ve spiriteel bir hocadır. 21 yaşında aydınlanmış, bu tarihten itibaren de akademik çalışmalarına devam etmiştir.

SENİ KORKUTAN HER NE İSE ÜZERİNE GİT

Seni korkutan her ne ise sadece üzerine git. Tüm güvenlik ölçülerini, emniyeti bir kenara bırak, kumar oyna. Yaşamın tümü, kumarbaza aittir ve akıl, bir işadamıdır. Hesaplar, kâr ve zarar çıkarır, asla risk almaz ama risk gereklidir. Yaşam, riske girenlere, tehlikeli, neredeyse ölümün kenarında yaşayanlara gelir. Geçmişte bir asker, bir savaşçı olmanın cazibesi buydu. Cazibe savaşta değil, tehlikede idi. Sadece ölümlerle yan yana hareket etmekte. Bu sana bir netlik kazandırır ve öyle bir zaman gelir ki içinde hiçbir korku kalmaz. İçinde hiçbir korkunun olmadığı bir an hayal et. Bu özgürlüktür. Korku esarettir. Korkudan başka hiçbir esaret yoktur. Korku mahkûmiyettir. Kimse seni mahkûm etmiyor. Bu senin kendi korkun ve sen duvarların ardında saklanmaya devam ediyorsun. Gözlerin kör oldu, çünkü çok uzun süre karanlıkta yaşadın, o yüzden ne

zaman ışığa çıksan başın dönüyor.

Yaşam sadece risk aldığı anda, tehlikeye girdiğinde kabırır. Tehlike varken, etrafını tehlike sardığında, içinde bir şeyler kristalleşir, çünkü tehlike seni değiştirir. Tehlike bir olman gereken bir durum yaratır. Düşünmeye devam edemezsin; düşüncesizleşirsin.

Aniden yolda bir yılanla karşılaştığında düşünmenin durduğuna dikkat ettin mi? Aklın boşalmıştır, çünkü durum öyle tehlikelidir ki, düşünmeye gücün yetmez. Düşünmek zaman alacaktır ve yılan oradadır, seni beklemeyebilir... Saldırabilir. O yüzden düşünmeden bir şey yapmak zorundasındır. Atlarsın, atlamaya karar verdiğinden değil, hiçbir karar almadan atlarsın. Atladıktan sonra aklın geri gelir ve pek çok şeyi düşünmeye başlarsın. O atlayışın, derin düşünme ile olduğunu kendiliğinden geliştirdiğini unutabilirsin.

Korku görmene, yaşamana, sevmene izin vermez, insanları, ölmeden önce öldürür. Bir insan ölmeden önce bin kez

Yıllar boyunca Jabalpur üniversitesinde felsefe hocası olarak dersler vermiş, sonradan da Hindistan'ı baştan başa dolaşarak halka açık konuşmalar yapmıştır. 1960'ların sonlarına doğru kendine has dinamik meditasyon teknikleri geliştirmiştir. Osho modern insanın geçmişin arkaik (antik çağdan bile çok çok eski) geleneklerinden olduğu kadar modern yaşamın kaygıları altında ezildiğini hissediyor bu nedenle de meditasyonun, içinde hiç bir düşüncenin bulunmadığı gevşetici halini keşfetmeyi ummadan önce derin bir arınma sürecinden geçmesi gerektiğine inanıyordu.

Osho'nun felsefi, ahlâki ve dini farklı sistemlerin bir araya getirilip birleştirilmesinden yola çıkan öğretileri meditasyonun, farkındalığın, sevginin, hayatı kutlayarak yaşamının, yaratıcılığın ve mizahın önemini vurgulamaktadır. Osho altını çizdiği bu özelliklerin aslında statik inanç sistemlerine dinsel geleneklere ve sosyalleşmeye bağlanma neticesinde bastırılmış olduğuna inanıyordu.

ölür. Gerçek ölüm güzeldir, daha zengin bir yaşam sürmenin tek yoludur, korkunun yönlendirdiği ölüm en çirkin olandır. O yüzden bir dahaki sefere bunu aklında tut; korku ortaya çıktığında bu, kırılmak zorunda olan bir engelin yakınlarında olduğunu gösterir, orada kapının yakınlarında bir yerde. Kapıyı tüm gücünle çal ve içeri gir. Aptal ol ve gir, zeki olmaya çalışma, aptal ol, o zaman her şey mümkün.

İKİ EKSTREMİN FARKINDA OL

Bu iki şeyi hatırlamalısın, bunlar iki ekstremdir. İnsanlar ya korkularını bastırmaya ve bir tür cesaret gösterisi sergilemeye başlarlar ki, bu yanlıştır. Çünkü derinlerde bir yerde korku vardır. Ya da öyle korkarlar ki paralyze olurlar, o zaman da korku ayak bağı olur. Her ikisinde de korkuya takılıp kalırsın. Doğru olan onu kabul etmektir, böylece bastırmaya gerek kalmaz. Onun doğallığını kabul et. Doğal olduğunu, kaçınılmaz olduğunu kabul et

ve devam et. Onu bastırma ya da onun seni engellemesine izin verme. Ona rağmen ilerlemeye devam et. Titreyeceksin elbette, çünkü korku orada, ama ilerlemeye devam et. Korkusuzluk sergileme, çünkü empoze edilen bir korkusuzluk, sahtedir, taklittir. Hiçbir değeri yoktur. O yüzden doğal, hakiki, samimi ol. Güçlü bir rüzgârdaki küçük ve yeni bir yaprak gibi titre.

Hiç yeni bir yaprağın kudretini gördün mü? Ne kadar kırılğan, ne kadar narin, ama bir o kadar güçlü. Korku oradadır. Çünkü bir şey hayattayken korku hep vardır. Yaprak, yine de dans etmeye, şarkı söylemeye devam eder. Yine de yaşamaya güvenmeye devam eder.

O yüzden yumuşak ol, narin ol, kırılğan ol, kork, ama asla bunun seni engellemesine izin verme ve onu bastırma. Sınırlamaları, insani sınırlamaları kabul et, ama yine de onların ötesinde çalışmaya devam et. İnsan bu şekilde büyür. (Devam edecek)

Batı dünyası Osho ismini ilk kez 1970'lerin başında duymaya başladı. 1974 yılında etrafında bir topluluk oluşmaya başlamıştı bile. Derken ardından gelenlerin sayısı öylesine arttı ki adeta bir sele dönüştü. Batılı New Age düşüncesi üzerinde hatırı sayılı bir etki bırakmış olan Osho'nun öğretilerinin popülaritesi ölümünden itibaren artmaya devam etmektedir.

20 yıllık bir periyod içinde binlerce saat tutan ve insanların gönüllerine olağanüstü şekilde nüfus eden konuşmaları görsel işitsel yöntemler kullanılarak kayıt edilmiş olup herkes tarafından her yerde dinlenebilir veya izlenebilir. Konuşmaları altı yüzden fazla ciltten oluşan kitaplarla insanlara sunulmuş 30'dan fazla dile çevrilmiştir.

1960 - 2000 Döneminin Eğitimine Genel Bakış - II

Yalçın Kaya

DİN EĞİTİMİ ADI ALTINDA OKUTULANLAR

Aydın din adamı(!) yetiştirmek amacı ile kurulmuş ve günümüzde sayıları 800'lü rakamlarla söylenen İmam-Hatip Liseleri ile sayıları 24'ü bulmuş İlahiyat Fakülteleri'nde hangi ders kitaplarından öğrenim yapıldığını, öğrencilerin ne gibi bilgilerle donatıldığını incelemek, bu eğitim düzeninin amaçları için bazı ipuçları verir.

Sabri Akdeniz, Toplumumuz ve Eğitimimiz adlı kitabında şunları yazıyor:

"Cumhuriyet eğitiminin çarkından geçenler dine karşı yabancılaşmış, Türk-İslâm kültüründen soğutulmuşlardır. Türk-İslâm özüne bağlı kalmaya çalışan aile ortamı ile Batılılaşmış, yabancılaşmış aile ortamı ve beklentileri arasında hiçbir benzerlik yoktur. Bunalıma sürüklenenler ile Türk toplumuna karşı çıkanların, anti sosyal kişilik geliştirenlerin büyük çoğunluğu bu ailelerden yetişmişlerdir."

Bu kitapta Türk-İslâm ailesinin özellikleri de ayrıntılı olarak anlatılmaktadır:

"Aile içerisinde ve toplumda kadın eş olarak erkeğe tâbi, yeri onun yerinden aşağıdadır...Eğer bir kimseye Allah'tan başkasına secde etmesini emredek olsam, kadınların kocalarına secde etmelerini buyururum." biçimindeki Peygamber hadisleri örnek olarak sunulmakta. Benzer bir söylem de şu:

"Erkeğe, ana olamayan kadını boşama hakkı tanınır. Kocasını istemediği halde kadın evinden çıkarsa gökteki melekler ona lânet eder. Kadın kocasının yatağını mazeretsiz terkederse, o kadına melekler sabaha kadar lânet eder."

İslâm'da Çocuk adlı kitabın yazarı Prof. Dr. Beyza Bilgin'e göre: "Velâyet hakkı İslâm'da babaya aittir. Baba yoksa babanın babasına veya onun tayin edeceği veliye verilir. Annelerin velâyet hakkı yoktur." Bu hanım profesöre göre annelerin; velâyet hakkını içeren sevmek, yakın olmak, korumak bakımından tecrübe ve yetkileri yoktur.

Aydın din adamı yetiştirdiğini savlayan okullarda okutulan ya da yardımcı ders kitabı olarak önerilen kitaplardan bazı söylemler:

** Yalan konuşmak fakirlik getirir, sabah vaktinde uyku uyumak da rızka engel olan durumlardandır.*

** Fakirliğin sebeplerinden biri de lâmbayı üfleyerek söndürmektir.*

** Fakirliğe sebep olan durumlardan biri de yatakta çıplak yatmak ve ayakta ya da çıplakken işlemektir...*

** Fakirliğin sebeplerinden biri de cünup iken yemek yemek ve soğan sarmısak kabuklarını yakmaktır.*

** Fakirliğin bir sebebi de gece vakti ev süpürmek ve sürüntüleri evde bırakmaktır.*

Zenginliğin sebepleri de benzer biçimde sıralanmış:

** Zenginliğin birinci sebebi sadaka vermektir, ikinci sebebi ise sabah erken kalkmaktır. Üçüncü sebep güzel yazı yazmaktır, dördüncü sebep güleryüzlü olmaktır.*

** Hoş sözlü olmak, evin etrafını süpürmek zenginlik sebebidir.*

Yukardaki satırlar, İmam Burhaneddin Ez-Zernuci tarafından yazılmış, İslâm'da Eğitim ve Öğretim Yöntemi adlı ve de M.E.Bakanlığı Talim ve Terbiye Kurulunca İmam Hatip Liselerine önerilen (tavsiye edilen) kitaptan seçilmiştir.

Örnek olarak sunacağımız bir kitap daha var. Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi yayınlarından Doç Dr. Faruk Bayraktar tarafından yazılmış: İslâmi Eğitimde Öğretmen-Öğrenci İlişkileri.

Doç. Faruk Bayraktar öğrencilere aşağıdaki öğütlerle yol gösteriyor:

** Öğrenciler her şeyiniz ile öğretmenlerinize teslim olunuz.*

** Öğretmenlerinizi kesinlikle eleştirmeyin.*

** Dünya işleriyle fazla ilgilenmeyiniz.*

Burada akla şu sorular geliyor: Bizi bugüne değin ne dinin günah ve sevap, ne de çevrenin ayıp kavramları değil, kendi akıl ve vicdanımız yönetmişken, doğruyu eğriden ayırmayı öğrenmişken neden şimdi din kurallarıyla yöneltilmeyi özleyelim? Bize hemen, toplumun dejenere olduğu, gençlerin yozlaştığı yalanlarını plak gibi dinletmek istiyorlar. Şimdiki gençler, çok daha kişilik sahibidir, dürüsttür, çünkü kendisine saygısı vardır.

Kur'an Kursları'nda yapılan yemini, gazeteler ve Genelkurmay brifingleri konu yapmıştır. Kemalist Ülkü Dergisi 1988 Ekim ayı 246. sayısında yemin metninin tamamı yayınlandı: Yemin metni şöyle:

"Ben, Muhammed Müslüman ümmetindenim. Türkiye dinsiz-laik bir memleket haline gelmiştir. Hayatımı Mustafa Kemal dinsizliği ile savaşa adayacağıma, Türkiye'yi bir din ve şeriat devleti haline getirmek için mücadele edeceğime, Kemal Paşa zamanında çıkarılmış dinsiz kanunların tatbikini önleyeceğime, kısa zamanda ümmet esasına dayanan şeriat devletin kurulması için devlet idaresinde söz sahibi olacak mevkilere gelmek için çalışacağıma, dinim, Allah'ım ve bütün mukaddesatım üzerine yemin ve kasem ederim."

Her yıl Ankara'da "Liselerarası Matematik Yarışması" yapılıyor. Ankara'daki liseleri kapsayan bu yarışmada TED Ankara Koleji, mutlak 1-4 arası bir derece alıyor. Bu yıl öğrencilerinin ilk kez dereceye giremediğini gören okul yetkilileri, bunun nedenlerini öğrenmek istiyorlar. Yarışma komitesine yazılı başvuru yapıp iki soruya yanıt arıyorlar: "Bu yılki sonucun farklı olmasının nedeni, okulu temsil eden öğrencilerin iyi hazırlanmamış olmaları mı? Yoksa diğer okulların daha iyi hazırlanmış olmaları mı?"

Gelen yanıt oldukça ilginç ve tüyler ürpertici:

"Sizin öğrenciler, sınava girmeden önce apdest almamışlar."

Atatürk'ün adıyla anılan Gazi Üniversitesinin Eğitim Enstitüsü sınıflarına giren din görevlisi bir hocanın sınıfa "selamünaleyküm" diye seslenmesinin, sınıftan "aleykümse-lam" cevabını almasının ardından,

hocanın "hadi arkadaşlar hep birlikte iman tazeleyelim" diyerek, tüm sınıfa kelime-i şahadet getirttiği savı din sömürü ve beyin yıkama dizgesinin nerelere kadar girdiğinin kanıtıdır.

EĞİTİMLE İLGİLİ KONULARDA ÖĞRENCİ GÖRÜŞLERİ

* Bir din dersi öğretmenimiz var, felâk suresini okuduğumuz zaman etrafımızda manyetik bir alan oluştuğunu, cinlerin perilerin içeri giremediğini, maymun Darwin'in söylediklerinin tamamının zırva olduğunu söylüyor.

* Bir öğretmenimiz; eller cepte dolaşılması, dar pantolon giyilmesinin sapıklık belirtisi olduğunu, sol elle yemek yemenin günah olduğunu söylüyor.

* Bize konuşma ve düşüncelerimizi açıklama özgürlüğü verin, okula, gazete ve her çeşidinden kitap-dergi sokma özgürlüğü tanıyın.

* Derslerimiz boş geçmesin istiyoruz. Öğretmenlerimizi doğru dürtüst yetiştirin, onların ekonomik sorunlarını çözünki tüm emeklerini bize versinler ve dışarıda çalışmak zorunda kalmassınlar.

* Din dersine girme zorunluluğunu ortadan kaldırın, istediğimizi giymek ve saç uzatma gibi hakları da istiyoruz.

* Öğretmenlerimizi gardiyan gibi görmek istemiyoruz. Öğretmenlerimiz bize arkadaş gibi olsun istiyoruz. (Hey gidi Köy Enstitüsü öğretmenleri hey!). Okul müdürümüz böyle bir durumda ya öğretmenin ya da öğrencinin

kafasında bozukluk aramak gerektiğini söyledi.

* Gökten üç elma düşmüş birincisi Newton'un başına, ikincisini müdürümüz yemiş, üçüncüsü ise bizim elimizde.

SONUÇ:

Dini politikaya maksatlı olarak alet edenler bir yana, iyi niyetleri ve samimi dinsel inançları nedeni ile bunlara kanarlara da seslenmek ve gerçekleri göstermek hepimizin görevi. Çünkü yarın çok geç olabilir. Üniversitelerde okuyan bazı genç kızlarımızın başlarına türban sarmaları ile ilgili olarak açılmış bir davada Danıştay 8. Dairesinin kararını özet olarak sunmanın yararlı olacağını sanıyoruz. Kararın özeti şöyle:

"Yeterli öğretim görmemiş bazı kızlarımız hiçbir özel düşünceleri olmaksızın, içinde yaşadıkları toplumsal çevrenin gelenek ve göreneklerinin etkisi altında başlarını örtmektedirler. Ancak bu konuda kendi toplumsal çevrelerinin baskısına ve gelenek göreneklerine boyun eğmeyecek ölçüde eğitim gören bazı kızlarımızın ve kadınlarımızın, sırf laik cumhuriyet ilkelerine karşı çıkarak, dine dayalı bir devlet düzenini benimsediklerini belirtmek amacı ile başlarını örttükleri bilinmektedir. Bu kişiler için başörtüsü masum bir alışkanlık olmaktan çıkarak, kadın özgürlüğüne ve cumhuriyetimizin temel ilkelerine karşı bir dünya görüşünün simgesi haline gelmektedir. Aydın, uygar ve

cumhuriyetçi gençler yetiştirmekle görevli eğitim kurumlarının bazı kural-ları öğrencilere uygulaması doğaldır."

Kurduğu Vakıf ile kimsesiz çocukları okutmayı amaçlayan Aziz Nesin -hani şu dinci basınca "Şeytan Aziz" ilan edilen Aziz Nesin- Eğitim Konusunda Vasiyetimdir adlı üç bölümlük yazısında şunları sıralıyor:

"Vakfımızın yetiştirdiği çocukların üretken olmaları, dünyaya ve olaylara eleştirel gözle bakmaları, cezasız ve yasaksız yetişmeleri, kendilerini sevmeleri, kendi aşağılık duyguları varsa yenmeleri, uygar insanlar olarak yetişmeleri, yaşama atılınca sevdikleri işi yapmaları, büyük düşler kurmaları gerekir. Onlara şu öğütümü unutmamalarını vasiyet ediyorum: Yaşam, bir savaşımdır; bu savaşında yoksulların korunma silahı da çalışmaktır. Biz yoksulların varolabilmemiz, salt çalışmamıza bağlıdır. En güçlü savunma silahı, çekici araç ve yöntem çalışmaktır. Biz yoksullar çalışma silahımızla, bütün öbürlerini yenmişizdir, her zaman da yeneceğiz."

GÜNÜMÜZ TÜRKİYESİNDE NASIL BİR EĞİTİM PLANLAMASI VAR?

Günümüz Türkiyeğinde eğitim ile belli bir insan tipi yaratılmak istenmektedir. Genelde toplu kurtuluş umuduna sahip çıkan insanlar yerine, sorunlarını bireysel olarak çözebileceğine inanan insan tipi... Öte yandan eğitim giderek metalaşmakta "parası olan okusun" anlayışı ile bilginin nimetleri, gitgide

bir azınlığa götürülür olmaktadır. Çocuklar ve gençler, iyi bir okula kapağı atabilmek için, kârlı bir alan haline gelmiş "özel dersanelere" gerekli ödemeleri yaptıktan sonra dehşetli bir yarış içerisine girmektedirler. Öğrencilerin bilgi ve becerilerini geliştirmedeki eğitim ve öğretim yöntemleri terkedilmiş, yerine "sınav tekniğinde uzmanlaşma" geliştirilmiştir. Sınav denilen bu yarışa katılan öğrenci, aslında yalnız kendi adına değil, ailesinin saygınlığını kurtarmak, onların tutkularını doyurmak için de koşmaktadır. Bir anlamda çocuklar değil, varsıl aileler yarışmaktadır. Elbette bu yarışta yoksul ya da emekçi ailelerin çocuklarına yer yoktur. Onlar olsa olsa milli-manevi değerlere göre eğitim veren din bazlı okulara gidecek ve sınavları kazanarak iyi eğitim görececek çocukların emrinde çalışacaklardır.

Bu konu ile ilgili sonsöz: Ülke olarak iki önemli ve çözüm bekleyen sorunumuz var: Bunlardan birincisi ekonomik ve toplumsal kalkınmayı gerçekleştirip çağımızı yakalamak ve onun içinde saygın bir toplum olarak yer almak; yalnız yasalardan oluşan bir dizge olarak değil, aynı zamanda bir yaşam biçimi olarak demokratik bir düzen kurmak, özgürlüğün nimetlerinden yararlanmak. Bu iki sorunun çözümü ise yeni bir insan tipini ortaya çıkarmakla olanaklı.

Bu insan kurtuluşu bireysellikte değil toplumsallıkta bulan, ileriye yönelmiş, aklın ve bilimselliğin, hümanizmanın öncülüğünü kabul etmiş bu nedenle de yöntemli düşünen, tartışan, yaratan,

barışa emeğe, insan haklarına, hoşgörüyeye, demokratik değerlere baş köşede yer veren insan olacaktır. Eskilerin onca değer verdikleri bilge eşdeyişle insan-ı kâmil dedikleri çağımızda bu insan olsa gerekir.

Biz seksen yıla yaklaşan bir süredir bir aydınlanma hareketi içindeyiz; çağdaş dünyada "bağımsız, demokratik ve laik" bir toplum kurmanın kavgasını veriyoruz. Cumhuriyeti kuranlar "fikri hür, irfanı hür, vicdanı hür" nesiller yetiştirmeyi amaçlamışlardı. Ülkeyi de böyle özelliklere sahip Türk gençlerine emanet etmişlerdi. Bu gençliğin yetişebilmesinin en önemli koşulu olarak da laikliği kabul etmiş ve özellikle eğitsel alanda olanca titizlikle uygulamışlardı. Toplumun en yaşamsal sorunlarından biri olan eğitimi bu açıdan görme erdemini de taşımak onuruna erişmişlerdi. Gerçi toplumda köklü değişimlere gitmeden tek başına eğitimin yeterli olmayacağını da bilincinde idiler. Ama işe başlamanın en azından eğitimle olacağını da saptamışlardı. Oysa günümüz egemenleri için çoğulcu bir toplumun bireylerini değil, yaşadıkları çağa kapalı, boyun eğmiş, bir anlamda yurttaş değildir amaçlanan, istenilen "kul"lar yetiştirmektir. Eğitimi metalaşmaktan kurtarmak, nimetlerini mutlu bir azınlığa değil kitlelere iletmek, bunu yaparken de çağa ve aydınlığa açmak; kısacası onu aydınlanma hareketimizin doğrultusunda yeniden yapılandırmak tüm demokrasiye inanmış aydınların, ilerici, devrimci güçlerin ana görevidir.

(Devam edecek)

Eski Gün Işığının Son Saatleri

Yazar: Thom Hartman Çeviren: Arın İnan

Modern Dünyanın Esirleri

Modern toplumlarda kendini tümüyle özgür hissederek yaşayanların sayısı azdır. Aslında bizler modern dünyanın esirleri sayılmaktayız. Bankaya ödemek zorunda olduğumuz ev ve araba kredilerimiz, vadesi gelen kredi kartı borçlarımız, şayet bir evimiz varsa devlete vermek zorunda olduğumuz vergiler veya ağırlığını açık veya kapalı biçimde bize hissettiren türlü ekonomik

ve sosyal baskılar, ömrümüzü tüketmeye devam ediyorlar.

Sonuç olarak modern toplumlarda yaşayan bazı insanlar kendilerini alkole vermekte veya sürekli olarak antidepresan ilaçlar kullanmaktadırlar. Hele televizyon bağımlılığı öyle bir hale gelmiştir ki, insanlar bir araya gelip sohbetler yapamamaktadır. Çocuklar arasındaki intihar oranları ise son otuz

yıldan beri artmaya devam etmektedir.

Çocuklarımıza ve vatandaşlarımıza dünyanın daha gerçek ve daha doğru tarihini nasıl araştırmaları gerektiğini öğretmeliyiz. Geçmişimizle yeniden bağlantı kurabilmemizin tek yolu budur çünkü. Böylece bizler kolektif kimliğe ve kolektif sorumluluğa ulaşabiliriz.

Esasında kim olduğumuz ve yeryüzündeki yerimizin hangisi olduğunu ancak böyle bilebiliriz. Bu alanda yaptığım çalışmalar ve araştırmalar bana Eski Kültüre ait insanların bize öğretecek çok önemli dersleri olduğunu gösterdi. Dünyamızı kurtaracak olan da işte bu derslerdir.

ESKİ İNSANLARIN HAYATLARI

San ve Kogi Kabilesinden: "Topluma ve eşgüdümüne önem verin. Hepimiz dünyanın bir parçasıyız ve ondan ayrı değiliz."

Dünyanın en eski kültürlerinden birisi, Güney Afrika'nın kuzeyinde bulunan Kalahari Çölünde yaşayan

!Kung'lara aittir. Kung isminin başında bulunan ünlem işareti esasında İngilizce'de yer almayan bir sesi ifade eder. Kung'lar bu sesi dilleri ve üst damakları arasında bir vakum hareketi yaparak ortaya çıkarmaktadırlar. Kung'lar İngiliz alfabesinde bulunmayan üç farklı sese daha sahiptirler. Bunların hepsi de dili, damağın çeşitli

yerlerinde şıklatarak elde edilebilmektedir.

!Kung'lar, kendilerini ziyaret eden antropologlardan ve dil bilimcilerden kendilerine bundan böyle "San" denilmesini istemişlerdi. (Bu kabilenin hayatı "Tanrılar Çıldırılmış Olmalı" isimli filmde inanılmaz derecede güzel biçimde anlatılmıştı.)

San'lar Afrika'da yaşayan diğer kabilelerden farklılık göstermektedirler. Şöyle ki derileri siyahtan ziyade sarıya çalmakta olup, gözleri ise hafifçe çekiktir. Bu kabilenin mensupları adeta Asya'dan gelmişlerdir. Saçları siyah renkte ve diğer Afrikalılar gibi kıvrıkcık olmasına rağmen boyları onlara nazaran daha kısadır.

San'ların hayatını ilk inceleyen kişi bir yazar ve araştırmacı olan Laurens van der Post olmuştu. Laurens, 1961 yılında yazdığı "Avcının Kalbi" isimli kitabında bu kabilenin yaşayışlarıyla ilgili epeyce şey anlatmıştı. Laurens ekip arkadaşlarıyla birlikte o bölgede avlanmışlar, yakaladıklarından San'lara da vermişlerdi. Ancak San'lar ekibin bu iyiliği karşılığında en ufak bir teşekkür ve minnet belirtisi bile göstermemişlerdi. Onları çok iyi tanıyan ekip üyelerinden birisi, iyiliğin San'lar arasında normal bir davranış olarak karşılandığını, aç olana yiyecek vermenin zaten yapılması gereken insani bir davranış olarak ele alındığını, kaldı ki aç ve susuz olan beyaz adam olsa bile, ellerinde kalan son lokmayı ve suyu en ufak bir tereddüt göstermeden verebileceklerini söyledi.

San kültüründe aç olanın önünde yemek yemek büyük bir ayıp sayılmak-

tadır. San'lar herhangi bir hayvanı öldürmeden önce ona teşekkür ederler ve onun iznini alırlardı.

Bir hayvanı sadece aç olduklarında öldürürlerdi.

Modern toplumlarda yetişmiş olan bizler için bunları düşünmek ne kadar zor geliyor değil mi? Örneğin, trafikte kırmızı ışıkta durduğumuzda, arabamızdan inip de, önümüzde duran arabanın sürücüsüne kurallara uyduğu için teşekkür etmeyi düşünür müyüz hiç? Böyle bir şey için hiç bir teşekkür gerekmediğini biliriz. Birisine teşekkür etmek, aslında başka bir seçimi var iken, doğru olanı yaptığı için ona teşekkür etmektir. San'lar da aç olanı doyurmaya işte bu gözle bakıyorlardı.

Chippewa ve Cree kabilelerine mensup bir hikaye anlatıcısı, eve gelen bir Tanrı misafirinin karnını doydurmadıklarında veya ona su vermediklerinde öteki âlemde aynı davranışa maruz kalacaklarına dair bir inanca sahip olduklarını söylemişti.

Görüldüğü gibi, genç kültür sahip olmaya önem verirken, eski kültürler eşgüdümüne ve toplum hayatına değer

veriyorlardı. Modern dünyada yaşayan insanların çoğu toplumun, sahip olunan şeylerden daha önemli sayıldığı bir kültürün varlığını hayal bile edemiyor.

1997 yılında on üç kişiden oluşan bir grup araştırmacı yeryüzünün doğal alanlarının maddi değerini belirlemek için bir çalışma yapmışlardı. Bu çalışmanın sonucunda yeryüzünün tüm doğal alanlarının 33 trilyon dolar değerinde olduğuna karar vermişlerdi.

Yeryüzüne fiyat etiketi yapıştırmayı düşünen zihin yapısı, dünyanın bizim için burada olduğunu ve onu kullanabildiğimiz ölçüde bir değere sahip olduğunu gösteriyor. Bu bakış açısına göre doğal kaynaklar insanlar tarafından kullanılabilirliklerinde sadece kaynak olabiliyorlar.

Bu görüşü paylaşan bir çok insan bulunmakta. Bunlar yeryüzünün kendini stabilize ettiğine inanıyorlar. Halbuki diğerleri, insanlar için bir değer ifade ettiğinden dolayı ekosistemlerin korunması gerektiğini öne sürüyorlar.

Kolombiya'da yaşayan Kogi'ler tabiat ananın insanlara yaşayacak bir yer sunduğunu ancak genç kültürün yaptıklarıyla tabiat anayı yok etme sınırına geldiğini söylemektedirler.

Eski kültürlerin en büyük özelliği, insanı doğanın bir parçası olarak kabul etmeleriydi. Onlara göre, doğaya yaptığımız her şey aslında kendimize yaptığımız şeyle aynıydı.

KAYAPO KÜLTÜRÜ (Sürdürülebilir Tarım)

Kayapo'lar Brezilyanın kuzeyinde bulunan yağmur ormanlarında iki bin yıldan beri yaşamaktadırlar. Araştırmacılar, onların bu bölgede sekiz ila on bin yıldan beri yaşadıklarına inanıyorlar.

Kayapo'lar ilginç bir tarım yöntemi uyguluyorlar öyle ki doğaya zarar vermeden ormandan veya tarlalardan istediklerini elde edebiliyorlar.

Bu amaçla dairesel tarlalar diye tabir edilen alanlar yaratıyorlar. Bu amaçla sadece bu dairenin ortasında bulunan ağaçları kesip deviriyorlar, sonunda dairenin merkezinden dışarıya doğru yayılan ve bir tekerlek görüntüsünü andıran bir görünüm yaratıyorlar.

Birinci yıl kesilip devrilen ağaçların aralarına patates, baklagiller veya yer elması benzeri bitkiler ekiliyorlar.

Bunlar toprağı stabilize etmekte işe yarıyorlar. Mevsim sonu geldiğinde Kayapolar, yere düşmüş olan ağaçları yakıyorlar. Küllerini toprağı serpiyorlar. Ancak bu işlem sebze­lerin köklerine zarar vermiyor. Daha sonra bu sebzeleri topluyorlardı.

İkinci yıl geldiğinde, yenilebilir bitkileri bu kez tıpkı ağaçlar gibi dairesel biçimde ekiliyorlar. Güneş ışığına en fazla ihtiyaç duyan tatlı patatesleri ve yer elmalarını dairenin tam ortasına ekiliyorlar, mısır, pirinç, papaya, pamuk, fasulye ve muz gibi diğer sebze ve meyveleri ise aynı ihtiyaç doğrultusunda dairenin farklı yerlerine ekiliyorlar. Böylece gölge seven bitkiler dairenin en dışına ekilmiş oluyorlar.

İki ila beş yıl boyunca bir tarlayı bu şekilde ekiliyorlar ve her yıl yeni bir tarla hazırlıyorlar. Ancak yedinci yılın sonuna geldiklerinde birinci tarlayı yeni ağaçlar yetişebilsin diye nadasa bırakıyorlar.

Bu tarz bir sürdürülebilir tarımı Kayapo'lar en azından iki bin yıldan beri uyguluyorlar.

Eski kültürün devamı olan ve hâlâ bozulmamış olan kültürlerin tabiat anaya duydukları saygı ve sevginin bizimkinden ne kadar farklı olduğu ortada değil mi?

Gelecek Sayı: "Sosyal Yapılarda Güç ve Eşgüdümlü Çalışma" başlığıyla konumuza devam edeceğiz.

Canlı KRYON Celsesi

“DNA’nın İyileştirici Dokuzuncu Katmanı” - I

Bu canlı kanallık Moskova, Rusya’da verildi 14 Mayıs 2010
Çeviren: Saffet Güler

Selamlar sevgililer, ben manyetik hizmetten Kryon’um. Bunun çok hızlı gerçekleştiğini söyleyenler var, çünkü henüz gördüğünüz gibi bir İnsan Varlığı perdeyi geçiyor. Bunun daha eski enerjide alışıldığı gibi daha fazla zaman alması gerektiğini söylüyorlar. Şu anda gördüğünüz şey, kendi Yüksek Benliğine açılan kapıyı hiç kapatmayan bir adamdır.

Bu onunla yaptığım anlaşmadır, bu nedenle bu onun oturup hazırlanmak, davranışımı değiştirmek veya melekleri

çağırarak zorunda olduğu bir durum değildir. Ben her zaman onunlayım ve her zaman hazırım. Bazılarınız bunu onun verdiği konferanslarda bile gördünüz, çünkü bunların bazıları benim verdiğim konferanslardır [Kryon gülümser]. Bu sözünü ettiğimiz birleşmedir. Bu sadece kanallık yapanlar için değildir. Çok boyutlu benliğin fiziksel benliğe katıldığı birleşmedir ve bunda verilen bir iletişim vardır. İnsan için güçlendirilmiş sezgi olan öğrettiğimiz işlem budur. Bu sıradan, olağan İnsan Varlıkların ustalar olmasını

sağlayan bir işlemdir. Bu onların sonraki köşede neyin olacağını bilmeleri değildir, onlar daha sonra ne olacağını sezgisel duyusuna sahipler, 3B'nin dışında. Onlar neye üzülmeceklerinin sezgisel duyusuna sahipler. Tanrı'nın sevgisinin sezgisel duyusuna sahipler.

Bu akşamın mesajı farklıdır. Bu mesaj biyoloji ile ilgili olacak ve bizim kuantum DNA adını verdiğimiz şey ile mükemmel uyuşacaktır. Birçok insan soruyor, “Kryon, neden her zaman DNA hakkında konuşuyorsun?” “Spiritüel şeyler dinlemek istiyoruz. Meleksi şeyler dinlemek istiyoruz. Sen kimyadan bahsetmeye devam ediyorsun.” Düşündüğünüz şey buysa, çok dikkatli dinlemiyorsunuz.

Her birinizin etrafında bütünüyle ve tamamen çok boyutlu olan bir alan vardır. Bu alan DNA adı verilen yaklaşık 100 trilyon kimya parçası tarafından üretilir. Bilim bunların birbirleriyle nasıl iletişim kurduklarını hala bilmiyor ve bilim onun içindeki çok boyutlu özellikleri göremiyor. DNA'nın kuantum özelliklerini henüz azami derecede görmüyorlar.

DNA sizin kim olduğunuzu “bilir”. DNA'nın yüz trilyon çifte sarmal moleküllerinin hepsi bedeninizde tamamıyla aynıdır. Etrafınızda yaklaşık sekiz metre genişliğinde bir alan oluştururlar ve bunun İbranice bir ismi vardır: Merkabah. Bu odur. Görüyorsunuz, DNA içinizdeki kutsal elementi temsil ediyor.

Kısa Bir Gözden Geçirme

Bu akşam size vereceğimiz bilgiye devam etmeden önce, kısa bir gözden geçirme yapalım.

DNA'nın kimya olduğunu düşünüyorsunuz. Onun yalnızca yaklaşık %3'ü 3B kimyasıdır. Kalanı görünüşe göre gelişigüzel kimyada saklanan çok boyutlu bilgidir. Bilim bunu kendi şekliyle görüyor, çünkü her bir DNA molekülündeki üç milyar kimyasal parçanın bulunduğu çifte sarmala bakıyor. DNA'nın her aktif döngüsü üç milyar kimyasala sahiptir. Ama bilim bu kimyaya baktığı zaman, yalnızca gerçekte hiçbir şey yapmayan %3'ü görüyor. Bu %3 İnsan bedenindeki tüm genleri yaratan lineer sistemdir.

Kimyanın geri kalanının tümü anlaşılmıyor, tüm DNA'nızın %90 dan fazlasını temsil ediyor, çünkü bilim her zaman lineerliğe bakıyor. Kendi gerçekliklerinde umdukları şeyleri incelemek istiyorlar. %90'ı gizem olarak gördükten sonra bile, sadece %3'e yoğunlaşmaya devam ettiler, çünkü bu %3'ün tüm işi yaptığı görüldü. İnsan Varlığı, lineer bilince sahipsen, göreceğin her şey bu olacaktır, lineer sistemler ve lineer davranış. Size bu akşam anlatmak istediğimiz şey bu.

Çok Boyutlu Şeyleri Öğretmenin Tek Yolu

Size dört yıl önce burada [Moskova] getirilen DNA çalışmasında, partnerim size 12 katmanın hepsini ve temsil ettikleri bilgiyi getirdi. Ve zamanda o noktada, DNA ile ilgili Kryon öğretisini açıkladı. Bu açıklamada, size aslında hiç de 12 katman olmadığı bilgisini verdi. Bunun yerine, interaktif olan 12 enerji vardır. Bu nedenle, DNA'nın içinde ne olduğunu öğrenecekseniz, bu öğretim amaçları için lineer tarza parçalanmalıdır; bundan dolayı, 12 derse bölünmelidir.

Sevgi üzerine tam bir kanallık verseydim ne olurdu? Sevgide kaç parça ve bölüm olduğunu düşünüyorsunuz? Bir liste yapmaya başlayın. Mevcut olan tüm sevgi türlerine bakın, farklı hisler, farklı duygular, karmaşıklıklar; bu sadece onu incelemek için, öyle değil mi? Birini sevdiğiniz zaman, parçaları düşünmezsiniz ya da listeyi takip etmezsiniz!

Sevgiden söz ettiğiniz zaman, bu gerçekten büyük bir konudur. Böylece, onu incelemek bir şeydir, onu deneyimlemek başka bir şeydir. DNA sadece eğer onu lineerleştirirsek açıklanabilir, çünkü İnsan Varlıklar kendi boyutsal anlama kapasitelerinin ötesinde olan şeyleri inceleyemez. Bir mantık sınırına eriştiniz ve kavramlar sağır kulaklara, sağır bilince düşüyor, çünkü anlayış yok. Gerçekliğinizde olmayan şeyler sizin için tasavvur edilemezdir.

Bu nedenle tüm çok boyutlu veçhe çalışması, onu incelemek için düz bir çizgiye konulmalıdır. Bu nedenle size metaforlar ve örnekler veriyoruz ve çok boyutlu nitelikleri 3B parçalarına ayırıyoruz.

DNA'nın 12 enerjisinin içinde, insanlık için çok ilginç olan birçok şey var. Partnerim tam şu anda bu konuyla ilgili kitabın son sayfalarına kanallık yapıyor. Beş yıldan fazla süredir, bu bilgiyi ona çok, çok yavaş bir şekilde vermektelim, böylece onu lineer şekle koyabilir ve sizin için anlaşılabilir hale getirebilir. Böylece bu akşam sizi DNA enerjilerinin sadece birine yolculuğa götürmek istiyoruz. Ve bu enerji kendi etrafında dokuz rakamına sahiptir.

Lineer öğretilerde, buna DNA 9 ncu Katman adını vereceğiz. Aynı zamanda diyoruz ki, size DNA Dokuzuncu Katman diye bir şey olmadığını söyleyeceğiz! Bu sadece bugün öğrettiğimiz okulda tahtada Dokuzuncu Katmanın görünmesidir. Bu sadece lineer olan öğretilerdir. Katmanlara tahsis edilen rakamlar enerjilerdir ve sadece nümerolojik ipuçlarıdır, her biri. Partnerimin hazırlamakta olduğu kitabı okuduğunuz zaman, bunu göreceksiniz. "Birden 12'ye kadar" yok. Bunların hepsi birlikte birbirleriyle etkileşen enerjisel bilgi çorbasıdır.

Dokuz rakamı örneğini veriyoruz, çünkü bu özel hafta sonu size anlatmak istediğimiz niteliklere yoğunlaşıyor. Şimdi partnerim, burada yavaş iler-

lemini istiyorum. [Lee'ye talimatlar].
Bu şeyleri size yayınlarda vermiş olsam da, burada öğrenmek için örnekler olarak ifşa edilen bazı yeni şeyler vardır.

Geçiş Burada

İnsan Bedeninden ve birçok insan için en ilginç olan tek bir nitelikten söz edelim: Şifa. Dokuzuncu Katmana, Şifa Katmanı diyeceğiz. Ve partnerim vasıtasıyla açıklanamaz olan bir şeyleri açıklamak için elimden geleni yapacağım.

Bedeninizde süre giden bir şey var, onunla doğduğunuz bir şey. Bu çok eski ve çok kadim bir şey ve yeniden uyanmaya başlıyor. Gezegende bir geçiş devam etmekte Bu, Mayaların sözünü ettiği geçiş ve o bilinç uyanışı potansiyelinin zaman fraktalıdır; İnsan düşüncesinde daha önce sahip olduğunuzdan daha yüksek titreşme yeteneği. Bu, Yüksek Benliğiniz ile bir ittifak potansiyeli yaratır. Birçoğunuz oldukça yüksek olan düşüncelere sahipsiniz. Daha önce hiç düşünmediğiniz içinizde olan şeyi keşfetmeye başlıyorsunuz. Bu nedenle bunu bu akşam zenginleştireceğim ve size güzel bir iki parçalı sistemi anlatacağım.

DNA'nın Kuvveti

DNA şu şekilde çalışır: Kuvvetli bir dualite mevcudiyeti vardır. Yani, lineer olan bir parça ve çok boyutlu olan bir parça vardır. Lineer parça kolay ve basittir ve bütünü %5'inden daha azını işgal eder. Çok boyutlu parça DNA'nın çoğunluğudur, karmaşıktır ve öğretmesi zordur. Akaşik Kaydınız bunun içindedir yani, yaşamış olduğunuz hayatların enerjisel bilgi paketi bunun içindedir. Size Pleiadesliler tarafından verilen şey onun içindedir. Yüksek Benlik onun içindedir. Spiritüel dediğiniz her şey onun içindedir. DNA spiritüel olarak zekidir, ama siz DNA'nın tam olarak çalışmasını sağlayacak olan yüksek seviyede titreşmedikçe zeki değildir. İnsanlığın çoğunun DNA'nın yalnızca %3'ünün farkında olmasının nedeni budur, diğer parçaya hiç inanırlık verilmiyor.

Sağlık ve şifa olan şeyden söz edelim. Yavaşça, bu gezegende 20 yıldan fazladır, çok boyutlu DNA'nın bu özelliği ile çalışmak için yeni aletler alıyorsunuz. Oh, odadaki şifacılar, onlar bunu biliyor! Bir İnsan Varlığın önünde duran bir şifacıya ne olduğunu biliyorlar. Şifacı ve hasta aynı odadadır ve her iki DNA alanı sekiz metre genişliğindedir. Şifacı iyileştirilecek olan kişinin önünde durur ve alanlar örtüşür. Onlar birbirleriyle konuşurken, bilgi aktarımı olabilir. Bu aktarım bilgidir; kuantum, zamansız bir şekilde tepki veren, her şeyin bilgisi. Ve o odadakiler

bunun nasıl hissettirdiğini bilir, çünkü burada kimlerin olduğunu biliyorum. Onlar hastalarının gereksinimi olan şey ile ilgili sezgi alıyorlar hastanın DNA'sından!

Şifacı Dünya üzerindeki en iyi çok boyutlu doktorlardan biri olabilir, çünkü örtüşen, çok boyutlu parçalar orada, DNA'nın içindedir ve zeki olmaları için tasarlanmıştır. Bugünün tıbbı bu nedenle tepkiseldir. Yani, bedene konulan kimyadır ve 3B kimyasal reaksiyonu gerçekleşir. Ve bu olacağı kadar iyidir.

Bunda bile, sahip olduğunuz kimya şifası ile yaptığımız şey şaşırtıcıdır. Ama bakıldığı şekil budur. Akıllı bir bedene inanılabilirlik yoktur. Aslında allopatik tıp gerçekte saygısızlık ediyor. Bedenin bilmediğini ve yardıma gereksinimi olduğunu varsayıyor. Sanki beden orada farkında olmadan ve aptalca oturuyor gibi görünüyor. Ve onları kim suçlayabilir, çünkü 3B'de bu şekilde görünüyor?

DNA Birçok Boyutta Çalışması İçin Tasarlanmıştır

Size biraz Dokuzuncu Katmanı ve biraz da İnsan bedeninin içindeki iyileşmenin ve DNA'nın içinde mevcut olan inanılmaz kendi kendine teşhisin iki bölümlü senaryosunu açıklayayım.

Önce, birlikte lineer tarafa bakalım. İşte buradasın, İnsan Varlığı. Tam şimdi sende bir virüs olsaydı ne olur-

du? Bedenin sana söyler mi? Kendisini bir organa bağlayan şaşırtıcı derecede tehdit edici kanserli büyüme olsaydı ne olurdu? Bedenin sana söyler mi? Hayır. Bunu rahatsız edici bulmaz mısın? Bu şeyleri testler vasıtasıyla bulmak için bir doktora gitmek zorunda olman garip değil mi? Bu sana hücre sel seviyede, "Bir şeyler eksik" diye bağır-maz mı? Aslında eksik olan bir şeyler vardır ve eksik olan şey, yalnızca bunu bilmek için değil, onu temizlemek için tasarlanmış olan DNA'daki %90 kuantum bilgidir. Ama bu işe yaramıyor.

DNA, kimyanın İnsan genomunda ayrıntılandırılmasına çok benzer şekilde, iki bölüm halinde çalışmak üzere tasarlanmıştır. %5'ten azı lineerdir ve çoğunluğu aktive edilmeyi bekler. Bunun, %5'ini genomik motor ve %95'ini bu motorun çalışması için talimatlar olarak düşünün. Bağışıklık sisteminin birinci bölümü lineerdir. Bu, sizin bildiğiniz ve bugün bildiğiniz gibi ilaçların üstesinden geldiği bölümdür. Diğer %90 sadece çok boyutlu enerjiler ile aktive edilebilir, geçmişte bildiğiniz ama kaybettiğiniz enerjiler.

Şimdi bu kadim bilgidir. Kadim insanlar DNA hakkında spesifik olarak bilgiye sahip olmayabilirler, ama şifayı gerçekleştirebilen ezoterik prensipler

bulduğunu biliyorlardı. Bedenin meridyenleri hakkında ne düşünüyorsunuz, kaç tane meridyen vardır? Bunlar X ışınlarında görünürler mi? Hayır. Bunlar gerçek mi? 12 tane meridyen vardır. Her biri, DNA'nın "zekasına" erişmek için İnsan bedeninin çok boyutlu portalının en basit türünü temsil eder. Binlerce yıldır, insanlık bunu biliyordu. Şimdi, bunu "modern tıbbınızda" nasıl kullanırsınız. Yanıt bunu kullanmadığınızdır, çünkü modern tıp bunu eski cehalet geleneği olarak görür.

Bu meridyenlere hitap eden akupunktur veya diğer sistemler nedir? Bunlar DNA'nın çok boyutlu akıllı bölümlerine enerjisel bilgi aktarımlarıdır. Beden sanki cahilmiş ve yardıma ihtiyacı varmış gibi ona dışsal kimya püskürtmek yerine, bedenin kendisini, kendi kimyasına verilen kendi talimat setleri ile iyileştirmesine yardımcı olurlar.

Size hakkında düşünmediğiniz bir tanesini vereyim: Homeopati. "Pekala, bu aslında kimyasal" diyebilirsiniz. Gerçekten mi? Beden sistemine sokulan bir eriyiğin, neredeyse ölçülemez miktarda kimyanın tepkimeye girdiğini düşünüyorsunuz? Tıbbi araştırma homeopatinin "imkansız bir tepkime sistemi" olduğunu ve milyonda sadece çok az bir parçayı temsil eden bir maddenin İnsan sisteminde etkisi olamayacağını söylüyor. Bunun nedeni, bunun sadece çok boyutlu DNA'ya giden bir "bilgilendirici sinyal" olmasıdır. En

basit şekilde, o bedene ne yapacağını anlamasına yardımcı olmak için bilgi verir. O, DNA'nın akıllı olduğunu ve kendisini iyileştirmek için kimyaya değil, yalnızca bilgiye gereksinimi olduğunu kabul eden bir niyet sinyalidir.

Kendi tasarımını sistemli şekilde değiştirmesi için kuantum talimatları bekleyen DNA'nızın Dokuzuncu Katmanında, muazzam bir şifa enerjisi vardır. DNA çok boyutlu şekillerde çalıştığı için, bunun tümü anlayışınız için mantıklı değildir. Fizikteki hakiki bir kuantum etkisini düşünün. Küçük parçacıklar çok garip şekilde davranırlar ve hiç de 3B'de değildirler. Işık ile yapılan en basit deneyler (çifte yarık deneyi) bunu gösteriyor. Işık aynı anda iki yerde bulunabilir. Sadece bir İnsan Varlığı tarafından gözlenme eylemiyle, Işığın dalga halinde olmaktan parçacık haline değişimi bile gözlenebilir. Bu size ışık hakkında neler anlatır? O çok boyutludur ve düşündüğünüzden daha akıllıdır. Pekala, biyolojiniz de öyle!

Bunu işitmenizin zamanı. Size çok boyutlu DNA için mevcut olan en kuvvetli enerjileri ifşa edeceğim: İnsan bilinci. DNA alanında daha önce sözünü ettiğimiz kutsal bir bilince

sahipsiniz. Bilinciniz kendi bedeninizin hücrenel yapısıyla günlük olarak konuşabilir. Bilinciniz bağışıklık sisteminizi kuvvetlendirebilir ve hastalığı kovabilir, çünkü İnsan bilincinin enerjisi gerçekte yalnızca “bilgi” enerjisidir. Bedeninize değişmesi için talimatlar gönderir.

Size bazı örnekler vermek istiyorum. Size gerçekleşen bu şeyleri göstermek istiyorum. 1987’de, Armonik Kavuşum sizin şu anda içinde olduğunuz fraktal zamanı başlattı. Çağlar boyunca kehanet edilmiş olan bilincin değişimi önünüzde ve siz burada bunun içinde 20 yıldan fazla oturmaktasınız. Neredeyse bunun gibi bir toplantıya gelen herkes bunu, gerçekleşen şeyi biliyor. Bugün kendinize bakın. Şimdi 30 yıl öncesine bakın [Rus kültürüne bakmaktan bahsediyor]. Bir şeyler oldu, öyle değil mi? Bir şekilde çok eski ve tutarlı bir bilinç geçiş yaptı ve değişti, ve böylece yaşam şekliniz de değişti. Bunların hepsi 1989’da anlattığımız senaryonun parçasıdır.

Başka bir şey daha gerçekleşti, neredeyse bir portalın açılması gibi. Ve bu açılışta, partnerim [Lee] farkına vardı. O mühendis idi ve 40 yıldan fazla süredir kanallığın gülünç bir senaryo olduğunu söyleyen mantığına rağmen 3B inatçı beyni açıldı. Bunu nasıl başardığımızı anlatayım: Bunu yapması için

onu sevdik. [Kryon gülümser]. Enerjiyi ve onunla DNA seviyesinde konuşan içindeki Tanrı’nın sevgisinin kanıtını inkar edemedi.

Bunun gerçekleştiği yaklaşık aynı zamanda, birçok yeni süreçler varlığa geldiler. Öğretmen Peggy düzenli olarak önünüzde duruyor [Peggy Phoenix Dubro]. Ona, İnsan bedeninin etrafında bir şey, bir kalıp bulunduğunun vizyonu verildi. Onun içinde kuantumluluk olduğu anlatıldı. Bu kalıp çok boyutlu idi. Peggy bu kalıpla çalışmaya ve İnsan Merkabah’ının işleme tabi tutulmasına başladı. Kalıplar ona bir kafes çalışması gibi göründü. Zamanla yavaşça, ona bu Kozmik Kafes ile nasıl çalışılacağına çeşitli katmanları veya aşamaları verildi. Onun bilgisi DNA’yı dengelemek için çok boyutlu bir talimat seti haline geldi.

Böylece enerji çalışması DNA’nın % 90’ına konuşan niteliklerden biridir. Aslında bu yeni enerji “DNA’ya aktarılan bilgi” olarak görülebilir. Bir şekilde onu veya onun sonuçlarını ölçebilir misiniz? Yanıt evettir ve gerçekte son zamanlarda bu ülkede [Rusya] bilimsel olarak onaylandı. Bu nedenle enerji çalışması biyolojide bir fark yaratır! 3B mantığının görünürde kayıp olan bir şeyleri, şimdi İnsan bedeninde bir tür geçerli bilgi değişimine sahip olması şeklinde görülüyor. Burada saklı olan çok şey var!
(Devam edecek)

Ghandi'nin Sözüleri...

“Önce önemsemezler, sonra gülerler, sonra kıskanırlar, en sonunda ise yenilirler...”

“Adaletsiz rejimi, adaletle yıkınız. Alkışlar önüne kansız elle çıkınız.”

“Basit yaşa ki başkaları da varolabilsin.”

“Bir insanı, ancak gerçekten uyuyorsa uyandırmak mümkündür. Ama, eğer uyumuyor da uyku taklidi yapıyorsa, dünyanın bütün gayretlerini sarfetseniz, nafi edersiniz.”

“Bizi yok edecekler şunlardır: İlkesiz siyaset; vicdanı sollayan eğlence; çalışmadan zenginlik; bilgili ama karaktersiz insanlar; ahlâktan yoksun bir iş dünyası; insan sevgisini alt plana itmiş bilim; özveriden yoksun bir din anlayışı.”

“Bu dünyada öylesi aç yaşayan insanlar var ki, Tanrı onlara ancak bir somun ekmek suretinde görünebilir.”

“Dinler aynı noktada birleşen farklı yollardır. Aynı amaca ulaşacak olduktan sonra ayrı yollar seçmemizin ne önemi olabilir?”

“Dünyada görmek istediğiniz değişikliğin kendisi siz olun..“

“Düşünceye gem vurmak, zihne gem vurmak gibidir. Bu ise rüzgarı zaptetmekten de zordur.”

“Düzenli, temiz ve şerefli olabilmek için paraya ihtiyacımız yoktur.”

“Göze göz, dişe diş düşüncesi bütün dünyayı kör edecek.”

“Güç fiziki kapasiteden değil, boyun eğmeyen iradeden gelir.”

“Her sabah kalktığı zaman kendi kendime şöyle söz veririm: Dünya üzerinde vicdanımdan başka kimseden korkmayacağım. Kimsenin haksızlığına boyun eğmeyeceğim. Adaletsizliği adaletle yıkacağım ve mukavemet etmekte ısrar ederse onu, bütün mevcudiyetimle karşılayacağım.”

“Haksızlığa sapıp bütün insanlar seni takip edeceğine, adaletle hareket edip tek başına kal daha iyi.”

“Keyif zaferde değil; asıl mücadele, girişim ve çekilen ıstıraptır.”

“Özgürlük hiçbir zaman "her istediğini yapma izni" anlamı taşımamıştır.”

“Sevgi dünyadaki en incelikli güçtür.”

“Sevgi her zaman ıstırap çeker, hiçbir zaman ne gücenir ne de intikam almaya çalışır.”

“Sevgi insanlığın, şiddet ise hayvanlığın kanunudur.”

“Sevginin olduğu yerde hayat vardır.”

“Sıkılmış yumruklarla el sıkışamazsınız.”

“Siz kendi elinizle teslim etmedikçe, kimse kendinize olan saygınızı elinizden alamaz.”

“Söylediklerinize dikkat edin, düşüncelere dönüşür. Düşüncelerinize dikkat edin, duygularınıza dönüşür. Duygularınıza dikkat edin, davranışlarınıza dönüşür. Davranışlarınıza dikkat edin, alışkanlıklarınıza dönüşür. Alışkanlıklarınıza dikkat edin, değerlerinize dönüşür. Değerlerinize dikkat edin, karakterinize dönüşür. Karakterinize dikkat edin, kaderinize dönüşür.”

“Şiddet göstermeme, inancımın birinci maddesidir. Aynı zamanda o, benim itikatımın da son maddesidir. Şiddet karşıtlığının ürettiği güç kesinlikle insan yeteneğinin icat ettiği tüm silahların gücünden üstündür.”

“Tanrı dualarımızı bize göre değil, kendi yöntemine göre yanıtlar.”

“Toplum hayatı için bireysel özgürlük ve bağımsızlık şarttır.”

“Toprağı kazıp onu işlemeyi unutmak, kendimizi unutmak demektir.”

“Zayıf insanlar affedemezler. Affetmek güçlülere has bir özelliktir.

Uri Ne Yapıyor?

Dünyanın en ünlü ruhsal yetenekli kişisi kimdir, diye bir anket yapılacak olsa, şüphesiz Uri Geller ön sıralarda yer alacaktır. Onun son yirmi yılda ruhsal olaylardaki başarıları, Henry Ford'un otomobildeki başarılarıyla kıyaslanabilir ancak. Uri, ruhsal olayları popülerleştirdi ve dünyaya kabul ettirdi. Milyonlarca insan onu TV başında zihin gücüyle metalleri bükerken, telepatiyi kanıtlarken izledi.

Binlerce gazete ve dergide onunla ilgili yazılar çıktı. Hayat öyküsü 15 kitapta anlatıldı. Ayrıca iki yüzün üstünde kitapta ondan söz edildi... Psychic News onu bütün ruhsal yetenekli insanlardan daha fazla manşet yaptı...

Gene de, şu sıra İngiltere' de yaşamakta olan 43 yaşındaki İsrail'li ile ilgili bilinmeyen şeyler var.

Apollo 14 ile Aya giden ve Ayda yürüyen altıncı insan olan Amerika'lı

A R Ş İ V D E N

astronot Edgar Mitchell, üzerinde testler yapılırken defalarca izlediği genç adamdan hayranlıkla söz ediyor. "Telepatinin Ötesi" adlı kitabın yazarı, ruhsal olaylar konusunda uzman Dr.Andrija Pharich, onunla Londra'da deneyler yaptı ve sonradan Uri'den hep coşkuyla söz etti. Onu anlatan "Uri" adlı bir kitap bile yazdı...

Onu en son geçen yıl ünlü Big Ben'i durdurduğunu iddia ettiğinde heyecanlı izlemiştik. Ve şimdi görüşme yapmak üzere davet edildiğimiz evinde buluşuyoruz, merhabalaşıyoruz:

ZENGINLİK..

"Herkes bana eskiden, ruhsal yeteneklerin var, neden zengin değilsin? diye sorardı" diyerek sohbete giriyor Uri. Bahçenin ortasındaki muhteşem köşküne doğru yürürken. "Bu yüzden maddi olarak da kendimi ispatlamak zorunda kaldım."

Güzel bir yaz günü, köşkün bahçesindeki yüzme havuzunun yanına yerleşirken, bu ispatı her yanımızda görüyoruz. White House stilinde lüks bir şekilde döşenmiş mini malikânenin düzenle kesilmiş çayırları Thames'e doğru uzanıyor. "Paranormal" adlı kotrası nehirde tatlı tatlı salınıyor, garajda kurşun geçirmez Cadillac'ı, yüksek güvenlikli koruması ve Do-bermanları sahibinin zenginliğinden ziyaretçilere kuşku bırakmıyor. Berkshire'deki bu saray yavrusunun yanı sıra, Londra'da iki dairesi ve Japonya'da da bir evi var Uri'nin...

"Ben bir mülti milyonerim" diyor. Bazı Spiritistler ruhsal yetenekleri kullanılarak para kazanmanın yanlışlığına vurgularken, Uri bunun tersini düşünüyor: 'Para güçtür, para araçtır, diyor. Para kazanarak başkalarına yardım etmede yanlış bir şey göremiyorum."

"Berkshire Hastahanesi'ne bir tarama makinası hediye edebilecek kadar param olduğuna memnunum. Fakir olsaydım çocuklar bu imkândan mahrum kalırlardı. Para hayır için kullanıldığında bunda ne kötülük olabilir ki?"

ŞİFA PARAYLA OLMAZ

Uri, yalnızca, şifadan para kazanmayı doğru bulmuyor. Serveti, TV ve sahne gösterilerinden daha çok, petroi'ya da maden bulması için ona çok büyük miktarlar ödeyen çok uluslu şirketlerden gelmiş. Onun buluculuk yeteneğini keşfeden Rio Tinto Çinko Şirketi'nin müdürü olmuş.

"Sanırım bende Ötekilerden daha büyük bir yetenek buldu. Beni insan olarak da sevdi. Gerçekten şanslıyım." diyor.

Uri'nin buluşlarından para kazandıklarından, şanslı olan büyük şirketler aslında. Bunların bazıları "Modern Bulucu"nun kimliğini açıklamamış. Uri'nin iki büyük buluşu Meksiko açıklarında keşfettiği petrol ve Brezilya'da bulunduğu altın madeni. Aradan geçen 9 yıla rağmen ikisi de üretimlerini sürdürüyor.

Arama yaparken çatal çubuk ya da herhangi bir alet kullanmıyor. Sadece bölge üzerinde uçarken : "Şurayı kazın" diyor. Zaman zaman şirketleri, kazmak istedikleri yerde bir şey göremediğini bildirerek, büyük miktarlarda para kaybindan da kurtarmış: "Filipinler'deki bir şirketi 50 milyon dolarlık bir zarardan kurtardım bu şekilde. Ne var ki bir grup ortak 'burada kuyu açmayın!' dediğim yerde kuyular açtılar ve birşey bulamadılar."

Ama bazı zamanlarda yanıldığını da itiraf ediyor: "Bazen bir şey olmadığını söylediğim bir yerde bir şeyler bulunur. Gene de geleneksel arama metodlarından daha başarılıyım."

Ne var ki Uri maden aramaktan bıkmışa benziyor: "Şimdi ancak büyük işlere ilgi gösteriyorum. Eğer büyük bir şirket hisse vererek ve bir ön ödemeyle gelirse kabul ediyorum."

Ruhsal yeteneklerinin getirdiği maddi avantajlarının yanı sıra Uri'nin büyüleyici kişiliğinin başka yanları da var. Örnek olarak: Sigara içmiyor, vejeteryan bir hayat sürüyor ve her gün mutlaka 10 mil koşuyor... Esrarlı bir kişi olarak görünmekten hoşlanmıyor: "Gizemli bir şey yapmıyorum, diyor. Yaptığım tek şey her gün birkaç dakika dua.

İNANÇ BENİM KANIMA İŞLEMİŞ

"İnanç benim genlerime işlemiş. Bu özelliği anamdan aldım. Büyükbabam Budapeşte'de baş hahamdı. Kendimi bildim bileli Tanrı'ya inanırım."

Ruh çelselerine katılmamış, ama öte âleme inanıyor: "10 yıl önce ölen babamla her gece ilişki kurarım." diyor "Onu göremiyorum, ama uyumadan önce bir iki dakika onunla konuşurum Ona teşekkür ederim. Çünkü bana rehberlik ettiğine inanırım. Bazen eşimin geçen yıl ölen annesiyle de konuşurum." Yaşam sonrası İnanıcı içinde reenkarnasyon da var ama bunu herkes için gerekli bulmuyor: "Ölümde ruh bedeni terkeder, ya tekrar doğar ya da sonsuz evrende yoluna devam eder."

Ruhun yaşadığına, yaşadığı şu olay onu iyice inandırmış: İsrail'de askerliğini yapıyormuş. Kışlasının arkasında bir mezarlık varmış. Bir gece yansı çatıya çıkmış. Elindeki talim bombasının pimini çekerek mezarlığa fırlatmış. Müthiş bir gürültü kopmuş: "Bu şakayı yaptıktan sonra odama gittim ve yat-tım. Tam ışıklan söndürüyordum ki, kapı vuruldu. Kapıyı açtım, ama ortalıkta kimse yoktu. Yatağa döndüm. Ve kapı gene vuruldu. Gittim baktım, kimsecikler yoktu!.. Daha sonra tekrar vurulduğunda pencereden etrafı kolaçan ettim. Etrafta in cin yoktu. Bir mezar sahibini rahatsız ettiğimi anladım!"

Amerika'da da bir başka ruhsal olay yaşamış: "Manhattan'm 57. caddesindeyim, apartmanıma doğru koşuyorum... Bundan sonra hatırladığım şey New York'un 36 mil dışındaki Dr. Puharich'in evinin verandasında olduğumdu... Bu, yaşadığım en büyük olay. Üzerimde çok derin etkileri oldu. Çok ürküntü vericiydi. Nasıl olduğunu bugün de bilmiyorum. Anında, birdenbire ve zamandışı..."

Amerika'dan sonra Japonya'ya gitmiş eşiyile. Altı ay kadar orada yaşamışlar. Sonra Sigmund Freud'un bir akrabasının özendirilmesi ile İngiltere'ye taşınmışlar. Yeri gelmişken, Freud'la da akrabılığı var Uri'nin: "Annem Freud'un soyundandır. Pasaportumda Uri Geller Freud yazar bu yüzden."

Londra'nın kalabalığı Geller'i sıkışmış ve çocuklarıyla birlikte şimdi yaşadıkları Berkshire'a taşınmışlar.

URİ'NİN ŞİFA GÜCÜ

Metal bükme gücünü şifa vermede kullanmayı düşünüp düşünmediğini sordüğümüzde:

"Henüz buna hazırlıklı değilim" diyor. "Rus TV'sinde yaptığım programdan sonra, 45.000 mektup aldım. Çoğunda benden şifa isteniyordu. Bu gerçekten büyük bir sorumluluk gerektiriyor. Ancak akıl, ruh ve ahlâk olarak buna hazır olduğumda, olabilir ve ailemin de desteğini aldığımında."

Uri'nin şifa gücü ispatlanmış gibi. Ünlü bir İsrail enstitüsünde test edildi bu yeteneği. Orada bir kap içindeki kanser hücrelerini bu gücüyle yok edebildi. Enstitü daha çok deney yapmak için ona yeni bir çağrıda bulunmuş son günlerde.

Bir özelliği daha var Uri'nin; dünyanın en doğal kristalinin sahibi o. Kristal, göze çarpacak şekilde, köşkün giriş holündeki bir kaidenin üzerinde duruyor. Onu bir açık artırmada satın almış:

"Onu Amerika'da iken aldım. Kızılderişilerin onu yanlarında taşıdıklarını ve ondan enerji sağladıklarına dair söylenti ve öyküler duymuştum."

Bir gün oğlu üst katın merdiven korkuluğundan kayarken, aşağıya giriş holünün mermer döşemesine yuvarlanmış: "Çenesine 26 dikiş atıldı. Doktorlar başka bir hasar olmadığını söylediler. Bu inanılmaz bir şeydi. Ertesi gün hava çok kapalıydı. Sabah giriş holüne girdiğimde, tüm duvarlarda küçük ışık parıltıları oynaşyordu. Kristale baktım, parıltılar ondan çıkıyordu. Eşim Hannah'yı çağırdım, o geldiğinde parıltılar yok olmuştu. Ne önce ne de daha sonra böyle bir olay olmadı. O zaman, belki de kristalden çıkan gücün oğlumun hayatını koruduğunu düşündüm."

Uri sihirbazlardan da çok eleştiri almış. Ama şimdiye kadar onlara cevap verme zahmetine girmemiş. Sihirbazların onun bir sahtekâr olduğunu iddia etmelerinin şöhretini arttırdığını kabul ediyor. Amerika'lı sihirbaz James Randi onun en büyük muhalifi. Uri onun kendisi için yazdığı iki kitabı kütüphanesinde saklıyor. Bunlardan biri "Uri Geller'in Sihiri", Öteki "Uri Geller'in Gerçek Yüzü". Kuşkucuların onu bir sahtekâr olarak kötülemelerine şimdiye kadar pek ses çıkarmasa da, artık ağır suçlamalarda mahkemeye baş vurmaya kararlı!

Ünlü ruhsal yetenekli insanımız gelecek için hayatını planlamamış ve geleceğin onun için dağarcığında neler sakladığını bilemiyor. Kadere inanıyor, ama şu andaki düşüncesi işleri oluruna bırakmak... Elbette bazı amaçları var

ve bunlardan birini yeni gerçekleştirdi. "Shawn" adında bir roman yazdı.

Psşik yetenekleri sergileyen bu roman geçen Temmuzda yayınlandı. Macaristan ve Rusya'dan gelen siparişlerle Best-Seller oldu daha şimdiden. Gene "Ruhsal Yetenekleriniz Var mı?" adını taşıyan yeni bir oyunu var Uri'nin. Amacı insandaki doğal ruhsal yetenekleri geliştirmek. Ayrıca Uri, Yeşil Hareketi ile yakından ilgileniyor ve özellikle hayvanlara yapılan zulümle. Son günlerdeki tasarıları ise, alternatif enerji ile ilgili. Üzerindeki sarı tişört bile rüzgar jeneratörü üreten "Danwin" adındaki firmaya ait. Firmada Uri'nin %11 hissesi var:

"Rüzgar gücü geleceğin enerjisini sağlayabilir. Nükleer reaktörler çok tehlikeli. Eninde sonunda nükleer yakıt odası eriyecek ve insan yığınlarına zarar verecektir. Kurtuluşu elektrik enerjisinde görüyorum. Herkesin alternatif enerjiyi farketmesi için uğraşıyorum. Amacım Danwin'i büyütme ve dünyanın uzak köylerine elektrik enerjisi götürme. Elde edilecek enerjinin %50 sini hayır olarak Afrika'ya bağışlamayı düşünüyorum. Para kazanmak için istemiyorum bunu, zaten yeterince param var."

Ani bir rüzgar, altında oturmakta olduğumuz güneş şemsiyesini ters yüz ediyor. Uri gülerek şemsiyeyi düzeltirken, bunu bir işaret sayıp kalkıyoruz ve veda ediyoruz...

“Lütfen Yeni Yılda
Aboneliğinizi
Yenilemeyi
Unutmayınız!..”

Değerli Okuyucularımız

Sevgi Dünyası Dergimiz
Haziran 2007 tarihinden başla-
mak üzere yalnızca aboneleri-
mize ulaşmaktadır.

Bizlerle olmaya devam etmek istiyorsanız,
Haberleşme Sorumlusu ve Okur/Abone İlişkileri:

**Kazım Erdemoğlu'na (0542) 676 83 47 no'lu telefonla, abone
adresinizi bildirmenizi rica ederiz.**

En içten sevgilerimizle
Sevgi Dünyası

✂

Adı, Soyadı:

Adres:

Posta Kodu:

İlçe:

İl:

Tel:

Abone ücreti: Yurt içi (50 TL)

Yurt dışı (60 TL)

Posta Çeki No: 385999 (Sevgi Yayınları)